

РІК LIX, Ч. 11

ЛИСТОПАД — 2002 — NOVEMBER

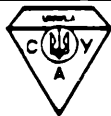
№ 11, VOL. LIX

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

PIK LIX

ЛИСТОПАД

Ч. 11

Виходить раз у місяць
видає

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

Засновник Українського Музею в Нью-Йорку

Головний редактор — **Ірена Чабан**
Редактор англomовної частини — **Тамара Стадниченко**
Мовний редактор — **Лев Чабан**

Редакційна колегія:

Ірина Куровицька (з уряду) — голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як
Любов Волинець
Іванна Ганкевич
Анна-Галія Горбач
Ася Гумецька
Оксана Думанська
Катерина Немира (з уряду) — пресова реф. Головної Управи СУА
Марта Тарнавська

Адреса редакції: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел.: (212) 674-5508 Факс: (212) 254-2672

Річна передплата в США
Для членів СУА \$ 25.00
Для інших передплатників \$ 30.00
Поодинокі число \$ 3.00
В країнах поза межами США US \$ 40.00

Адміністратор: **М. Оріся Яцусь**

P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024 Тел./Факс: (732) 441-9377

OUR LIFE

VOL. LIX

NOVEMBER

№ 11

Published by
UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.
Non-profit organization
Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

Editor-in-Chief — **Irena Chaban**
English Editor — **Tamara Stadnychenko**
Ukrainian Language consultant — **Lev Chaban**

Contributing Editors:

Iryna Kurowyckyj — UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak
Lubow Wolynets
Iwanna Hankewych
Anna-Halia Horbach
Assya Humetsky
Oksana Dumansky
Kateryna Nemyra — Press
Martha Tarnawsky

Editorial Office: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 674-5508 Fax: (212) 254-2672

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$ 25.00
Annual subscription in the USA for other subscribers..... \$ 30.00
Annual subscription in countries other
than USA..... \$ 40.00 US currency
Single copy \$ 3.00

Business administrator: **M. O. Jacus**
Tel./Fax: (732) 441-9377

ЗМІСТ

Зоя Когут. Нічого не було.	1
Кім Науменко. Єлисавета.	2
Вітасмо вельмишановну Ольгу Кузьмович!	5
Стефанія Павлишин. Нова світова слава українського співу.	6
Ганна Черінь. Обгорну себе музикою	8
Ірина Козак-Бистра. Наталія Березинська-Шухевич.	9
Our Life	
From the Desk of the President.	11
Tamara Stadnychenko. Philadelphia Regional Council Hosts Special Events.	13
Irene Repczuk D'Alessio. Communicating with your Elders.	15
Ihor Magun. Eating the European Way – Notes on the Mediterranean Diet.	17
Oksana Xenos. Don't Fall Victim to a Tax Scam!.	18
Ірина Куровицька. Програмна доповідь.	19
Катерина Немира. Відбулось засідання Головної Управи СУА	22
Діяльність округ і відділів СУА.	26
Відійшли у вічність.	28
Добродійство.	29
Нашим дітям.	34

На обкладинці: Єлисавета Мешковська.

Просимо всіх дописувачів посилати до редакції тільки оригінали дописів, статей. Згідно з журналістичною практикою, не подається копій, що були поміщені чи переслані до інших видань.

Незамовлених матеріялів редакція не повертає, а також не веде листування з приводу невикористаних матеріялів.

Редакція застерігає за собою право скорочувати матеріяли і виправляти мову. Статті, підписані прізвищем чи псевдонімом автора, не завжди відповідають поглядам редакції.

Передруки і переклади матеріялів з "Нашого Життя" дозволені за поданням джерела.

На адресі, поміщеній на журналі, є зазначено, доки заплачена передплата.

Усі редакційні матеріяли просимо пересилати на адресу редакції, з поміткою "редакторів".

Кошти вироблення кліше покривають дописувачі.

Дописи просимо писати виразно, через два інтервали, зокрема чітко імена і прізвища поданих осіб.

Редакція приймає за домовленням, тел.: 1-212-674-5508.

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc., 108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to
"OUR LIFE", 108 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2001 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

З друкарні Computoprint Corp., 35 Harding Ave., Clifton, NJ 07011
Tel.: (973) 772-2166 Fax: (973) 772-1963 e-mail: computopr@aol.com

**Українська Греко-Католицька Церква
проголосила 2002 рік
Роком Блаженнішого Патріярха Йосифа Сліпого**

Нічого не було;
Ні рідного притулку,
Ні рідних сіл, ні міст, ні перехресть.
На рідних головах чужі ярмулки
Чужим братам пурпурились на честь ...
Нічого не було,
Лиш чужина і втома,
І гасла, й збанкрутовані думки,
Й роз'єднана майбутність невідома.
Й сучасність –
Ще не з'єднана ніким.
І так жилось ...
Грубішали мозолі
На душах, на сумліннях, на руках,
Щасливо продавалась мрія волі
По знижці,
По належних партквитках ...
Здвигався мур між брамами до Бога,
Вмирав огонь знесилених ідей.
І раптом – постать,
Віруюча й строга,
Рекла:
– Брати мої! А гідність ваша де?!!
– Великого бажайте! Не дрібніться!
Ще боротьба не скінчена! Не спить!
Вогонь душі – не знищить і в'язниця,
Чого ж у вас він в душах не горить?!!
І блиск надії вкрався в будні сірі,
Скріпився крок, розгладилось чоло,

Блаженніший Патріярх Йосиф Сліпий.

І в душах,
Де нічого не було,
Збудилась гордість,
І збудилась віра!

Зоя КОГУТ

*АНТОЛОГІЯ ПОЕЗІЙ,
присвячених Блаженнішому Патріярху
Йосифу Сліпому. Упор. Леонід Рудницький.
Івано-Франківськ: "Плай", 1999*

Кім НАУМЕНКО

ЄЛИСАВЕТА

Восени 1908 р. в родині петербурзького дійсного статського радника (ранг, згідно “Табелі про ранги” Російської імперії, відповідав чину генерал-майора), відомого вченого графа Олександра Веселовського сталася визначна подія: їх улюблена 20-літня донечка Ліза, вихованка Смольного інституту шляхетних дівчат, вийшла заміж. Її чоловіком став блискучий офіцер, начальник навчальної команди 198-го Олександра Невського полку поручник Євген Мешковський, теж виходець зі старовинної дворянської родини з Полтавщини.

Початок спільного життя молодого подружжя був райдужним. Полк Євгена дислокувався в Петербурзі, отже, оселилися молоді в графських палатах. 1909 р. Євген поступив у Миколаївську академію Генерального штабу і з головою поринув у навчання. Він закінчив її 1912 р. з відзнакою, відтак отримав звання штабс-капітана й першу офіцерську нагороду – орден св. Станіслава III ступеня. Для дальшої служби обрав 197-ий Лісний полк у Свеаборзі, поблизу фінської столиці Гельсінфорсу, де молоді й оселилися. На радість Єлисавети молодого генштабіста невдовзі відкликали до Петербургу на службу в штаб військової округи, і подружжя повернулося в батьківську домівку. Та ненадовго. Жорстока доля кинула їх у вир катаклізмів 1914-1920 рр. й забрала у молоді жінки кохану людину...

Уже в перші дні війни, в серпні 1914 р., Євген подав рапорт з проханням скерувати його на фронт. Дружина відчувала, що він в столиці довго не затримається, і щоб мати можливість бути поряд з ним, поступила на курси медичних сестер. А коли у листопаді того року чоловік отримав призначення в 12-ту піхотну дивізію армії генерала Брусилова, яка діяла в Україні, вона поїхала разом з ним і влаштувалася в дивізійний польовий шпиталь. Відтоді не розлучалася з Євгеном, куди б не кидала його воєнна доля.

Дивізія, в якій штабс-капітан Мешковський виконував обов'язки начальника штабу, вела бої з австрійськими військами на Карпатських перевалах. Улітку 1915 р. дивізія відступила на Поділля, де на рубежі Стрипи їй протистояв, між іншим, полк Українських Січових Стрільців (пізніше спільно з його вояками Євген буде захищати Україну від більшовицької навали). Восени 1916 р. у ранзі підполковника його призначили начальником штабу Туркестанської дивізії на Волинь. Туди ж перебралася Єлисавета – медсестрою польового шпиталю в Кременці.

Протягом більш, ніж двох років перебування на війні молода тендітна жінка пройшла через важкі випробування, побачила стільки людського горя, що з надзвичайною радістю сприйняла усмішку долі: її Євгена відкликали на службу в Петроград. І знову недовго зігрівало їх тепло батьківського дому. Хуртовина російської лютневої революції захопила у свій вир і сім'ю Мешковських. Пізніше Єлисавета згадувала, що вперше їй довелося глянути в обличчя смерті не на фронті, а в Петрограді. Тоді натовп п'яних матросів оточив готель “Асторію”, витягнув подружжя на вулицю. З Євгена зірвали погони, відібрали револьвер, намагалися відняти Георгіївську шаблю – нагороду за хоробрість, але він її не віддав. Конвой розлучених анархістів відвів Мешковських з групою генералів у Таврійський палац.

Невдовзі Мешковський отримав призначення в Одесу, де формувалася дивізія, і влітку відбув на фронт в район м. Броди. У вересні уже полковником він з дружиною повернувся на Волинь в Туркестанську дивізію на посаду начальника штабу, який перебував у Луцьку. Тут же був розташований польовий шпиталь, де стала працювати дружина. Це були часи, коли армія розвалювалася. Під впливом більшовицької пропаганди солдати бунтували, виступали проти офіцерів.

Згадуючи ті часи, відомий поет і прозаїк Євген Маланюк, який служив разом з Є. Мешковським, писав: “Євген Мешковський, його дружина Єлисавета та кілька старшин були як самотній острів серед бурхливого моря тукляків, москвинів, киргизів, туркменів, сартів, татар та інших”. Лише Є. Мешковський зумів тоді приборкати солдатські маси й організовано привести дивізію до Києва. “Він був українським Мойсеєм 1-ї Туркестанської стрілецької дивізії” – зазначав Є. Маланюк.

Під час перебування подружжя Мешковських у Києві сталася історична подія: Центральна Рада проголосила незалежність України й розгорнула військове будівництво. Полковник Мешковський приймає рішення вступити до українського війська, служити своїй Батьківщині. Єлисавета поставилася до його вибору з повним розумінням. Коли у січні 1918 р. його відрядили в Луцьк із відповідальним завданням демобілізувати волинський корпус, вона, як завжди, поїхала разом з ним. Вони потрапили у справжнє пекло. Містом правила, за висловом Є. Маланюка, бандитська згряя ревкому і міліції, які очолили багатотисячні розбурхані і розбещені більшовицькими гаслами солдатські маси. Полковника неодноразово викликали в ревком, і він йшов, ризикуючи накласти головою. “Що переживала в ті часи його дружина (пані Єлисавета Мешковська була сестрою-жалібницею нашого дивізійного перев’язочного ‘отряда’, не покидаючи ні за яких обставин свого чоловіка, як рідкоідеальна дружина старшини), прислухаючись годинами до кожного шамотіння за дверима помешкання”. Поклали край анархії та хаосу українсько-німецькі війська, які звільнили Україну від більшовиків.

З кінця березня 1918 р. Мешковські осіли в Києві, де Євген обійняв посаду в українському Генеральному штабі. Залишився він там і після гетьманського перевороту. Знайшлася робота і для Єлисавети – у військовій лікарні. Та сталося так, що за антигетьманського повстання Директорії полковник Мешковський і генерал Омелянович-Павленко були заарештовані повстанцями у Фастові. Від смерті їх урятував Василь Тютюнник, один з провідних військових діячів

Євген Мешковський після закінчення Академії генерального штабу в Петербурзі 1912 р. в ранзі поручника.

Директорії. Тоді ж їх запросила до С. Петлюри галицька делегація. Головний Отаман, з яким Є. Мешковський, до речі, навчався в Полтавській духовній семінарії, відрядив обидвох до військового міністра Західно-Української Народної Республіки полковника Дмитра Вітовського. В грудні 1918 р. поїхала з чоловіком до Галичини, де він став начальником штабу армії, і його вірна дружина. Але вже у лютому наступного року Є. Мешковського відкликали до Києва й призначили начальником штабу Східного фронту. Разом з ним у штабних вагонах або в санітарному потязу переїздила Єлисавета: Козлятин, Вінниця, Жмеринка, Вапнярка, Роздільна ... Улітку 1919 р. вона опинилася в Кам'янці-Подільському. Потім знову був фронт. Українська армія наступала на Київ і відступала під тиском панівних сил більшовиків і денікінців. На початку грудня Є. Мешковський захворів на тиф, і його разом з іншими тяжкохворими старшинами вивезли у зайняте поляками Рівне. День і ніч чергувала в палаті дружина, опікувалася чоловіком, хворими Василем Тютюнником, Андрієм Мельником та іншими. Багатьох виходила, але їх приятеля Василя

Тютюнника не змогла. Українські старшини поховали полковника на рівненському цвинтарі й поставили дерев'яний хрест.

У лютому 1920 р. С. Петлюра викликав Мешковського до Варшави і відрядив до Кременця, щоб сформувати Генеральний штаб відроджуваної Армії УНР, яка спільно з поляками виступала на Україну. Він отримав посаду 1-го генерал-квартирмейстера Генштабу. У травні того року Армія УНР розпочала бої з більшовицькими військами. І знову Єлисавета в санітарних потягах їздила за чоловіком: Кременець, Вінниця, Жмеринка, Кам'янець-Подільський, Проскурів ...

На початку липня 1920 р. Головний Отаман С. Петлюра і Генеральний штаб Армії УНР розташували у Проскурові, навколо якого йшли бої: українські частини стримували натиск військ більшовицької Росії. 5 липня кіннота Будьонного прорвала фронт, виникла загроза оточення Проскурова. Полковник Є. Мешковський наказав евакуювати штаби. Як згадував генерал Микола Капустянський, “в першу чергу – потяг Головного Отамана, якому й пощастило проскочити через найбільш zagrożений Чорний Острів”. Сам полковник покидав місто останнім ешеленом, у штабному вагоні якого була його дружина. Але дістатися до Чорного Острова, відтак Волочиська, що на польському кордоні, полковнику не вдалося. Ворожа кіннота оточила залізницю й висадила в повітря міст. Уранці 6 липня тут зав'язався запеклий бій. Пізніше Єлисавета писала у спогадах: “Залишивши при потязі підполковника Чабанівського, полковник Мешковський з гвинтівкою в руках, на чолі своєї лави, став наступати на головні ворожі сили ... Сильним вогнем із гвинтівок примусив більшовицьку кінноту відступити, переслідував їх, аж поки не упав, поранений в стегно й руку”.

З поля бою його винесли під обстрілом червоних до вагону, де перебувала дружина. Вона надала йому першу допомогу, перев'язала рани. У цей час будьоновці розпочали атаку на ешелон. “Занесіть мене далі в жито й покиньте там”, – сказав він Єлисаветі. Але сотник Чистосердів зібрав залишки стрільців і вогнем із гвинтівок не

підпускав кіннотників. Порятунок прийшов від поляків. Генерал Ромер, командувач 6-ї армії, надіслав паротягом фельшера, щоб забрати пораненого полковника. Але до нього було близько кілометра. Цей драматичний епізод описав генерал Капустянський: “Раненого полковника поклали на залізничну дрезину, і пані Мешковська при допомозі двох козаків потягла його по рейках. Залізничну колію видно, як на долоні, обстріл триває далі. Козаки лишають дрезину та ховаються від куль за залізничним насипом. Бідолашна пані Мешковська, перевтомлена, в тяжкій розпуці тягне далі дрезину. Не раз і не двічі зупинялася, її серце ось-ось розірветься від напруження, але треба рятувати улюбленого чоловіка, бо буде запізно ...”

Складна ситуація на фронті стала причиною того, що лише через три дні за допомогою генерала Ромера дружина привезла чоловіка в Тернопіль, де йому зробили операцію – ампутували ногу. Але це його не врятувало ... Проводили в останню путь Є. Мешковського, якому С. Петлюра надав посмертно звання генерал-хорунжого, багато вояків Армії УНР та мешканців Тернополя, які віддали герою останні почесті.

Молода вдова залишилася у лавах українського війська, була лікарем Волинської дивізії генерала О. Загородського, яка була інтернована й розмістилася в таборі Каліш у Польщі. Вона втратила все: родину, коханого чоловіка. Вийти з тяжкого психологічного стану їй допомогли військові побратими, яким вона була щиро вдячна, як писала: “за ту уважливість, співчуття, зворушливу опіку і теплоту, що вона зазнала в оточенні рідної Волинської дивізії в найжахливіші часи її життя. Ніколи вона цього не забуде”. Допомогла їй також активна громадська діяльність.

Документи архіву в Києві свідчать, що Єлисавета була у проводі табірному Союзу Українок, організації Червоного Хреста. Знання кількох європейських мов дозволили їй нав'язати стосунки з Американським Червоним Хрестом, Британським Допомоговим Комітетом, які надали допомогу українським жінкам у таборах інтернованих частин Армії УНР. За дорученням С. Петлюри вона 1922 р. з

ВІТАЄМО!

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
ТА РЕДАКЦІЯ ЖУРНАЛУ “НАШЕ ЖИТТЯ”
ЩИРО ВІТАЮТЬ ВЕЛЬМИШАНОВНУ ОЛЬГУ КУЗЬМОВИЧ
ЗІ СЛАВНИМ ЮВІЛЕЄМ!
БАЖАЄМО ВСІХ БЛАГ НА МНОГІІ І ТВОРЧІІ ЛІТА!

кількома вояками виїжджала у Бельгію, представляла там українське вояцтво на Міжнародному Конгресі Комбатантів.

Після ліквідації таборів у Польщі їй надання воякам Армії УНР статусу політ-емігрантів 1924 р. Є. Мешковська виїхала до Парижу, де продовжила громадську діяльність: стала членом Української громади та Військового товариства. Тоді вийшла заміж за давнього приятеля Мешковських, голову Уряду УНР в екзилі Вячеслава Прокоповича. Коли 1926 р. в Парижі трагічно загинув С. Петлюра, Єлисавета разом з генералом О. Удовиченком створила комітет вшанування пам'яті Головного Отамана і Комітет для організації Української бібліотеки ім. С. Петлюри. З тих часів вона невтомно й безперервно працювала в управі бібліотеки, а 1963-1964 рр. була її головою.

Під час Другої світової війни, 1942 р., помер її чоловік В. Прокопович. Незважаючи на певні матеріальні труднощі, 1954 р. Є. Мешковська дала притулок Ользі Опанасовній – вдові С. Петлюри, яка втратила слух, хворіла й померла 1959 р.

Мешкала Є. Мешковська в Бесанкурі й щоденно їздила автобусом і на метро до бібліотеки. Чи не найбільше за інших доклала зусиль щодо відновлення бібліотеки, яку під час окупації Франції нацисти вивезли в Німеччину, а звідти вона потрапила до Москви й осіла в підвалах спецфондів Державної бібліотеки ім. В. Леніна. Тоді Є. Мешковська звернулася до українського зарубіжжя із закликом сприяти великій справі. Нині бібліотека – один із найбільших осередків національної культури.

*Єлисавета Мешковська (тепер Прокопович)
у своєму кабінеті в Парижі 1961 р.*

“Завжди усміхнена, привітна і весела, Єлисавета Мешковська належала до рідкісного виду українських жінок”, – писав її співробітник історик Василь Михальчук.

Вона померла 18 лютого 1964 р. і була похована на цвинтарі в Бесанкурі поруч з Вячеславом Прокоповичем, хоча на початку 1920-их рр. мріяла про інше – бути похованою в Тернополі, де облаштувала родинний гробівець. “У цьому великому саркофазі, – писала вона, – стоять поруч дві металеві труни: В одній лежить уже генерал Євген Мешковський, а друга чекає на його дружину, і вже має табличку з її ім'ям”. Не судилося ...

Стефанія ПАВЛИШИН

НОВА СВІТОВА СЛАВА УКРАЇНСЬКОГО СПІВУ

Уважають, що славні на увесь світ українські співаки ведуть свій родовід від Соломії Крушельницької, тобто від початку ХХ ст. Насправді ж їх історія сягає віків. Від ХVІІІ ст. Україна, що не мала держави, віддавала свої голоси Росії. У ХІХ-му ст. – це славний Гулак-Артемівський, співак і автор опери “Запорожець за Дунаєм”.

Візьмімо недавній час. Іван Козловський, який так любив Україну і так чудово співав її пісні, був прикрасою сцени московського театру “Большой”. Без перебільшення можна сказати, що найкращі голоси тут були з України. Пригадую у 1970 рр. виставу на цій сцені опери “Семен Котко” Сергія Прокоф’єва. Дія тут відбувається на Україні під час громадянської війни, і композитор подав декілька українських пісень, але тільки їх тексти, музику створив сам. Такою є “Віють вітри”, “Заповіт” Шевченка. Тексти в парти-

турі опери є російською мовою, так само перекладений “Заповіт”. Але хор на сцені “Большого” співав його українською – бо такими були тут артисти.

Українські співаки вирізнялися своєю дикцією. Бувало так, що єдиний Юрій Мазурок чітко й зрозуміло вимовляв слова (зокрема у сучасних операх, наприклад, “Ігрок” Прокоф’єва). Інші також гарно співали, але культура слова – це щось значно ширше. Як не сумно, але й тепер наші найкращі співаки заробляють на російських сценах. Назву тут Наталію Дацко (сопрано), яка мала стати Соломією Крушельницькою. Після стажування в Італії і праці в Австрії у нас чомусь (як за давніх, добрих часів) не знайшлося для неї місця.

Наша “нова світова слава” – це Ольга Пасічник. Вона також не працює в Україні. Живе у Варшаві, хоч і там рідко буває. Чому

так? Адже вона народилася в Україні, у Рівному. Батько є ректором Острозької Академії. Юна співачка, яка всюди подає свою дату народження – 1968 р., бо дійсно це дуже молоді роки на її світову славу, закінчила спершу Педагогічний інститут у Рівному (1990 р.). До 1995 р. навчалася у Київській консерваторії, у класі співу відомої артистки Євгенії Мірошниченко. Варто відзначити, що вона закінчила також фортепіанові студії, що дало їй велику загальну музичну культуру. Тим часом, в 1991-93 рр., вдосконалювала спів у Варшавській музичній Академії у Аліни Болаховської.

Чому ж залишилася у Польщі? Тут вміють шанувати і обдаровували вже всякими можливими нагородами (“Фридерик”, “Орфей”, навіть т. зв. Паспорт у галузі культури від газети “Політика”). Та справа, очевидно, не в тому. Насамперед, це міжнародні контакти, це легкість виїздів у всі країни світу. Ольга Пасічник має такий насичений концертний календар, що сьогодні вона може бути в Парижі, завтра в Римі, через два дні у Стокгольмі, – дома майже не буває.

Звідкіля така слава, що вона співає, який її репертуар? Спів – це колосальна, безупинна праця, і коли дивишся на цю артистку, то завжди думається, що вона могла б легше заробляти на життя – як кінозірка. Хто її не бачив, не уявляє, яка це чарівна особа. Зовсім не схожа на оперну прімадонну, – ніжна, тендітна, мініятюрна, така мила, скромна, з чарівною посмішкою.

Коли вже співачка, то найбільш відповідним для неї здається репертуар, який треба спеціально вивчати, студіювати – одне слово, старовинна музика. Тут потрібна особлива манера співу, знання і заглиблення. Дійсно, вона є солісткою Варшавської камерної опери, яка показує репертуар тільки до XIX ст. Це наприклад, фестивалі всіх опер Моцарта чи Россіні або відновлювання з забуття найдавніших опер, від початку їх існування, тобто XVII ст. Як би в Україні придався такий театр! Не знаю як свої, місцеві, але іноземці приїздили б. Чужоземці таки до нього вчашали б. Але годі сподіватись на такий театр.

Не менших знань вимагає виконання

сучасних творів, зокрема опер. Тут голос му- сить показати не тільки красу, але й акро- батичну віртуозність, щоб втілити дивовижні філософські ідеї. Щойно з’являється така нова опера, як просять співати Ольгу Пасічник, бо вона це вміє найкраще. І навіть не цілком вдалим творам додає чару й успіху.

Співає вона також пісні, зокрема багато українських. Видала в Парижі компакт з дав- ньою ліричною українською піснею. Концерти часто закінчує нашими народними – коли Різдво, то колядками. Це робить і тоді, коли їй акомпанює сестра Наталія, піяністка, і якщо її партнеркою є Єва Поблоцка, відома як со- лістка і як акомпаньатор.

Здавалося, що співачка знайшла себе, що буде завжди камерною артисткою і вико- навицею своєрідного старовинного чи сучас- ного репертуару. Але зайшла велика зміна (хоч не зміна, а несподіване розширення). У 2000 р. вона заспівала партію Мімі у “Богемі” Пуччіні (у Фінляндії), у 2001 р. Джільду в “Ріголетто” Верді (у Франції). І мабуть, це тільки початок.

У той самий період вона співала головні партії в операх “Рінальдо” Генделя і “Танкред” Кампа, “Олександр в Індії” Іоана Христіяна Баха (сина великого композитора). Того ж року, під час фестивалю “Варшавська осінь”, вона була героїнею нової опери мо- лодого композитора Павла Микетина “Ігно- рант і божевільний”. В Іспанії з оркестром під керуванням англійського диригента співала твори Монтеверді, композитора XVII ст., а також камерні твори Шуберта.

Ольга Пасічник має завжди схвальні рецензії, у яких країнах би не виступала. Крім того, багато музики записує на компактi. Серед них рідкісні перші виконання, як-от “Апполон і Дафніс” Генделя з оркестром Європейської Унії (під батутю Роя Гудмена, для відомої фірми “Наксос”). Не менш рідкісною є опера Керубіні “Два дні” з часів французької революції (написана 1800 р.), яку Ольга Пасічник записала для паризької фірми “111”, там, де вона попередньо зареєструвала українські “думки”.

Місце виступів Ольги Пасічник – це майже всі країни Європи, США, Канада,

Японія, у найбільш престижних концертних залах і оперних театрах Франції, Бельгії, Німеччини тощо. Виступає з найбільш відомими сучасними диригентами і оркестрами, зокрема, лондонською, флорентійською, очевидно, кількома польськими, але також і українськими. Так було, наприклад, у Львові, під час фестивалю сучасної музики “Контрасти”, а також під час виступів українських музикантів у Вроцлаві 2001 р. У Львові вона співала релігійні твори Нікодемівича, композитора частково українського походження, який мусів виїхати до Польщі власне через свою глибоку віру, яку він ніколи не скривав.

Великими є пляни Ольги Пасічник на 2002 рік. Кожен день тут зайнятий, точно розрахований. А над репертуаром треба працювати і працювати, бо він дуже складний. Наприклад, серед найважливіших виступів будуть: в “Европаліях” у Брюсселі, в Гандаві і Антверпені з фламандським оркестром (твори Моцарта і Лютославського), опісля там само концерти з аріями Россіні, Верді і Пуччіні. У Йені, в Німеччині, вона співатиме в опері “Мавра” Стравінського, відтак у Фрайбурзі з тамтешнім оркестром і хором у “Різдваній ораторії” Баха, у Бельгії і Англії. З тамтеш-

ньою “Академією старовинної музики” вона виступить з творами Генделя; велика це честь бути запрошеною там, де виконуваних композиторів найкраще знають.

Ольга Пасічник є лавреаткою кількох міжнародних конкурсів. Найскладнішим і найпрестижнішим з них є конкурс ім. Королеви Єлизавети в Брюсселі. У 2000 р. наша співачка отримала тут “нагороду публіки” і цінує це собі особливо, найбільше з усіх нагород.

Співачка світової слави дуже любить виступати в Україні. І ця велика артистка, яку наввипередки запрошують найбільші світові культурні центри, для нас робила б це й без гонорару. Але чи часто ми її запрошуємо? Востаннє бачились у Львові торік у жовтні. Преміла Ольга радо погодилася дати особисте інтерв’ю для “Нашого Життя”. З такою ж радістю і легкістю дала себе зфотографувати, бо має простоту і скромність справді великої й інтелігентної людини. Та де її вловити?

Під час репетицій і концерту це було неможливо, а опісля вона відразу виїхала чи вилетіла. Отже сподіваємось, що це тільки перше знайомство з нашою славною співачкою, знайомство “здалека”, а буде ще “зблизька”.

*Щастя і успіху Вам, дорога Ольго,
на славу Вашу і нашої Батьківщини!*

Ганна Черинь

**Обгорну себе музикою —
Шелестливий шовковий шаль —
Помандрую стежиною грузькою
В недалеку посріблену даль.
В недалеку, бо річка нечутно
Берегами поклала межу
І, нахмурившись каламутно,
Не пускає проходу чужу.**

**Ну і що ж, це її права,
Я вернусь... Я занадто нова...
Зашуміла услід, як жива,
Насторожена,
Непокошена,
Млою зрошена
Чудо-трава...**

НАТАЛІЯ БЕРЕЗИНСЬКА-ШУХЕВИЧ

*Доповідь, прочитана у 40-ий день смерті Наталії Березинської-Шухевич
10 квітня 2002 р. в Українському Вільному Університеті у Мюнхені.*

Закінчення (початок у ч. 10)

На 1 квітня 1946 р. в областях Західної України було 3693 винищувальних батальйонів, чисельністю 63 тисячі осіб. (ЦДАГО). Така була дійсність, і в такій дійсності 8 вересня 1947 р. особливою нарадою при МДБ (Міністерство Державної Безпеки) СРСР Наталія Шухевич була засуджена за ст. 54-1"а" і 54-11 КК УР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією всього майна. Термін покарання відбувала в Мордовських таборах. Упродовж всього ув'язнення Наталка вимагала інформацію про місцезнаходження дітей. Але їй весь час в цьому відмовляли. Правда, з часом від новоприбулих дівчат вона дізналася, що Юрко також ув'язнений, хоча адреси його не дізналася. Про долю дочки взагалі ніхто не знав. Аж перед самим звільненням 4 серпня 1955 р. після тривалої голодівки вона нарешті домоглася, щоб їй дали адреси дітей. Вона боялася за Марусю, бо її забрали малою дитиною, яку більшовики могли "перевиховати". Зате Юрко добре пам'ятав свого батька, і такої небезпеки у нього не було. Те, що вона не знала, де діти, що з ними діється, що чекає їх завтра, виснажувало її більше, ніж тюремний побут і фізичні знущання. Юркові вдалося втекти з дитячого будинку і нав'язати контакт з батьком, з яким він зустрічався декілька разів. Він з великою любов'ю дуже цікаво пише про свої зустрічі і розмови з батьком.

Після звільнення Наталю Шухевич відвезли в Новосибірську область на заслання. Тоді ж звільнили Юрка, і він приїхав до матері. Ані Наталя, ані Юрко не мали присуду на заслання, тому вони, згідно з указом, який вийшов у той час, не мусіли відбувати примусового заслання. Мати і син вирішили переїхати до Львова, але сестра Романа Наталка, яка також разом з хворою матір'ю відбувала заслання в Казахстані, просила, щоб вони приїхали до них. Тиждень після приїзду

Наталі і Юрка бабуня померла (похована в селищі Мерке, Джамбульської області).

Сестра Романа Наталка народилася 1922 р. 1940 р. Наталку заарештувало НКВД. Судили її на відомому процесі "59-ти членів ОУН" в січні 1941 р. У тому процесі 41 особа була засуджена до страти, а 18 осіб – до 10 років тюрми. Після звільнення Наталка відбувала заслання в Казахстані.

Коли родина Шухевичів повернулася до Львова, у місті їх не "прописали". 1956 р. Юрка знову заарештували, а Наталю Шухевич судили за "порушення паспортного режиму" і знову позбавили волі на три роки. Ці роки ув'язнення Наталя перебувала в Чернігівській тюрмі, і тут влітку 1957 р., тобто після 12 років, вперше побачила свою доньку Марусю, яка приїхала до неї на побачення. Невдовзі після зустрічі з донькою Н. Шухевич відправили до Караганди, де вона мала відбувати свій дальший термін ув'язнення. Унаслідок амністії, яка дозволяла звільнити жінок, що мали неповнолітніх дітей, Наталю звільнили, і вона знову повернула до Львова. Про цей час Маруся і Юрко Шухевичі пишуть: "І знову не "прописали", переслідування, погрози людям, які дають нічліг дружині ворога народу, відсутність постійного помешкання, відсутність засобів для існування – і так повних 5 років, аж до 1963 ...

Про ці роки життя без прописки у Львові Наталя Шухевич оповідала доволі багато при наших зустрічах. Вона розказувала, як шукала притулку, щоб не наражати людей, які, незважаючи на небезпеку, готові були прийняти її до своєї оселі. Таким "притулком" була польська Катедра у Львові, в якій вона часто переховувалася по ночах. Польські священики впускали її до костела і закривали двері (наніч), щоб дати їй хоч декілька годин відпочинку й умовної безпеки. Вона розказувала, як переховувалася у підвалах львів-

ських кам'яниць, все в страху, що хтось із мешканців або сторож її побачить. Були такі, які помагали, були й інші. Та вона не звинувачувала їх ніколи ні в чому, ніколи не шукала їхньої вини.

Не треба мати великої уяви, щоб усвідомити, що переживала ця мужня жінка. П'ять років – це довгий час, не тільки літні місяці, але також холодні, морозні дні. Вона це все сприймала. Як випробування, яке поставило перед нею життя. Навіть у в'язницях і таборах вона мала свій кут, а тут на так званій волі, у своєму рідному місті, вона не мала нічого. Про тюремний і таборовий побут Наталя оповідала мало. Звичайно закінчувала розмову твердженням, що всі, хто були у тому часі ув'язнені, переживали подібну долю. Подібну, але не однакою. Відомо, що до дружини ворога число один був застосований також особливий режим.

Тільки у 1963 р., коли донька Маруся переїхала до Львова і вступила до Львівського політехнічного інституту, ситуація Н. Шухевич почала трохи нормалізуватися. У роках 1963-64 нарешті вдалося отримати дозвіл на прописання у Львові, переслідування зменшилися, але нагляд і контроль тривав до кінця 80-х років, майже до відновлення української самостійної держави. У тих роках Юрко був далі ув'язнений і перед щорічною поїздкою на побачення КДБ посилював тиск і переслідування, щоб не дати можливості матері і сестрі відвідати в'язня, хоч Юрко мав право на таке побачення. І тільки відновлена українська держава припинила знуцання, приниження і свавілля над дружиною Тараса Чупринки-Романа Шухевича.

В українській державі Наталя Шухевич так само жила у важких умовах, до кінця життя діставала мізерну пенсію, хоча вдови по достойниках комуністичної партії і старшинах КДБ дістають набагато більшу пенсію. Її підірване здоров'я приневолювало її часто перебувати в лікарнях. Наталя мала відкриті

рани на ногах, які не гоїлися. Умови в лікарні важкі, болі доволі сильні, але не нарікала, звичайно була усміхнена.

1992 р. Наталя Шухевич з донькою Марусею Трильовською відвідали Нью-Йорк і взяли участь у відзначенні 50-ліття створення УПА. У виступі Н. Шухевич закликала присутніх до наполегливої праці для України “в єдності, згоді та любові”. Ці три символи були провідною ниткою її життя.

1998 р. Наталії Шухевич надано звання “Почесної громадянки Львова”, а роком пізніше, 1999, Об'єднання Жіночих Організацій Львова нагородило її грамотою “Героїня України”, про що вона розказувала зі стриманою радістю і гумором.

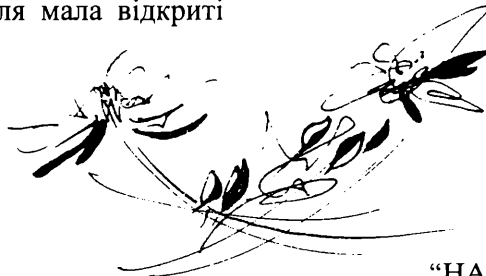
У 90-ий день її народження – 2000 р. – її відвідав посадник Львова П. Куйбіда і вручив квіти та невелику суму грошей.

Померла Наталя Шухевич 28 лютого 2002 р. після важкої хвороби.

Наталя Шухевич відзначалася життєвою і політичною принциповістю. Ніколи не зреклася своїх поглядів, свого чоловіка, не засудила його діяльності ціною швидшого звільнення з ув'язнення. Доба, в якій жила була унікальною і неповторною, і ті, які жили у цьому часі носять на собі знак доби. Н. Шухевич була дійовим патріотом з постійною готовністю до жертви в ім'я Батьківщини. Одного разу Роман Шухевич сказав: “Наталю, ти знаєш, як я тебе люблю, але Україну – більше”. Така настанова була і у неї.

Скромність до самозречення була одною з ознак її характеру, не шукала слави, не було у неї позерства. Її щирість і відвертість створювали довкола неї дружню атмосферу. Була завжди усміхненою, ніколи не нарікала на своє життя. І такою залишиться у нашій пам'яті.

Відійшла від нас справжня, велика людина, яка заслужила на те, щоб залишитися у пам'яті українського народу.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LIX

NOVEMBER 2002

Editor: TAMARA STADNYCHENKO

FROM THE DESK OF THE PRESIDENT

Plan of action for this administration

As re-elected president of the UNWLA, one of my first responsibilities was to work with the newly elected Executive Board to formulate a plan of action for the organization for the coming years. The framework of this plan of action was presented at a meeting of the National Board of the UNWLA, which was held at UNWLA headquarters on October 28, 2002. I would like to share with readers of *Our Life* a concise version of the speech I made at this meeting.

The first item to be addressed was the XXVIth UNWLA Convention held in Sarasota, Florida in May of this year. The convention was very successful and many individuals were responsible for this success. All of these individuals deserve a resounding "Thank You" for the time, energy, and effort they contributed.

During the previous convention, which was held in Chicago, UNWLA members from Sarasota stepped forward to volunteer to host the 2002 convention. It is somewhat regrettable that no Branch or Regional Council made a similar gesture at the convention held in Sarasota. I hope that the administration of each Regional Council of the UNWLA considers volunteering to host the convention that is scheduled to take place in 2005, and I urge all Regional Council presidents to discuss this matter with their membership in the near future.

Two new UNWLA publications were presented at the XXVIth convention. The first of these was *Lysty tak do vho idut'*. Work on this book was prompted by an unusual event – the discovery of sixteen boxes of Lesya Ukrainka's unpublished letters and documents. Found in the Prague Slavonic Library, the letters and documents were entrusted into the capable hands of Svitlana Kocherha, Director of the Lesya Ukrainka Museum in Yalta. With the generous financial support of Dr. Joanna Ratych, Ms. Kocherha completed the book in time for the Sarasota convention.

The second publication of note was the XXVIth Convention Book which was produced by the Convention Book Committee chaired by Marta Danyluk. It is a unique collection of materials based on fragments of the 75-year history of the UNWLA and includes important information about previous UNWLA conventions as well as a compilation of the very significant achievements of the eleven presidents of the UNWLA who presided at these conventions.

Both books can be purchased through UNWLA Headquarters and it is hoped that UNWLA members and members of the Ukrainian-American community at large will avail themselves of the opportunity to add these interesting works to their personal libraries.

One of the disturbing moments at the convention in Sarasota, was the report of Dr. Joanna Ratych, Chair of the Auditing Committee, about the critical financial difficulties of *Our Life* magazine. Dr. Ratych made an impassioned plea to Regional Councils and Branches to help raise money for the publication to reduce the deficit.

I have looked through the lists of generous contributions made by donors to UNWLA causes, lists that are regularly published in the pages of *Our Life*. It is wonderful to see that when an emergency arises, our members are quick to respond with financial support. A recent issue of the magazine, for example, noted that \$1,352 had been collected for flood victims in Zakarpattia and \$450 had been collected for the Milk and Roll program that helps the youngest schoolchildren in Ukraine. There was a \$25 donation to *Our Life* and no donation at all to the UNWLA's Administrative Fund. Obviously, this administration must seek the active assistance of Regional Councils, Branches, and Members to rectify what has become a truly critical problem.

The UNWLA has not raised membership dues or the subscription price of *Our Life* for a very long time. Over the years, however, publishing costs, administrative costs, and postal rates have risen dramatically. For many years, we were able to rent space for our National Headquarters at a very low cost. This will soon change. When headquarters is relocated to the building now occupied by the Ukrainian Museum, our operating costs will increase substantially, especially for maintenance fees associated with upkeep of that part of the building we own. While we have always been frugal, inflation has not made things easy. Everything these days is more expensive than we would like it to be, and we cannot succeed in reaching our goals without financial assistance.

This administration has many important goals. One of the most important issues on the UNWLA agenda is the membership drive. If only half of our current members make the effort to bring in one new member during the coming year, our organization will grow in number and in strength.

As previously noted, *Our Life* magazine is beset by financial difficulties. Ironically, as this month's issue is going to press, we at headquarters are considering plans for celebrating the magazine's 60th anniversary in 2004. It is hoped that Branches and Regional Councils will host their own anniversary celebrations for *Our Life* and hold fundraisers for the magazine as part of the celebration activities. In connection with these activities, we need to make a concerted effort to encourage subscriptions outside our membership.

Other goals include securing the financial status of the organization by soliciting contributions to the Olena Lototska Fund. UNWLA offices are sadly in need of renovation; new furniture needs to be acquired. Currently we have boxes of UNWLA books and memorabilia in storage. Once the Ukrainian Museum has moved from its present location, all of these boxes will be moved to our new headquarters. The contents will have to be categorized and we will need new bookcases for the books.

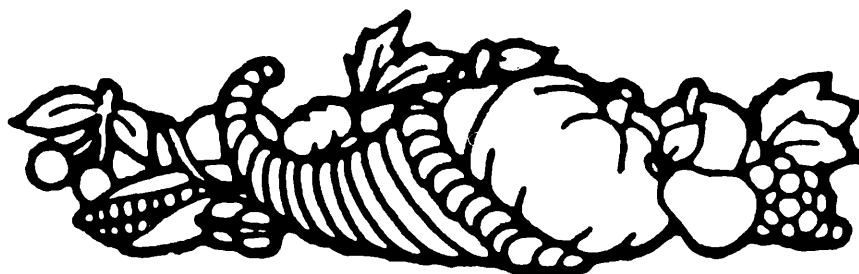
It is extremely important to maintain our UNWLA web site and we must make all efforts to regularly update news that is to be posted on this site. The UNWLA needs to use all available resources, including this web site, to maintain a visible presence in the Ukrainian community and in the American environment in which we live and work. In connection with this goal, the UNWLA has recently become a member of the Immigration History Research Center where many of our important archives are now located.

Recent events have prompted us to review linguistic inconsistencies in documents and literature related to our organization. The changes that have come with the new millenium make it essential for the UNWLA to keep up-to-date at all levels. To this end, we need to form a committee to define and standardize UNWLA terminology and another committee that will be responsible for updating our internal procedures manual.

Other goals include continuing our tradition of service to humanity and providing moral support for organizations engaged in worthy causes. For example, we recently sent letters supporting New York State's efforts to host the Olympics. Letters to Congressmen and Senators encouraging them to support the Ukrainian Alliance for the Prevention of Birth Defects in its program of folic acid fortification of wheat flour in Ukraine as a means of preventing severe birth defects we also sent.

In closing, I would like to remind everyone that we are strong because we are organized and that we can accomplish anything we set our minds to. Let's keep this in mind and use our strength for noble purposes.

Happy Thanksgiving

Philadelphia Regional Council Hosts Two Special Events

by Tamara Stadnychenko

On November 9 and 10, 2002, the Philadelphia Regional Council of the UNWLA hosted two very memorable Soyuzanky Days at Philadelphia's Ukrainian Educational and Cultural Center. The event hosted on Saturday, November 9, was organized as a way to acquaint members of the community with the multi-faceted programs of the UNWLA and to present an opportunity for women of all ages and interests to meet and discuss mutual interests and concerns. The invitation to the program, designed by Dzwinka Zacharczuk (Branch 67), featured an elegant illustration and a quote borrowed from a significant moment in the history of Ukrainian women, the 1934 women's conference held in Stanoslaviv, Ukraine. "Ukrainian Woman! ... we turn to you, wherever you may be, and invite you ..."

During the Saturday afternoon event, guests were treated to a tour of the Regional Council's home office and were given the opportunity to explore UNWLA archives, photographs, and memorabilia that attested to a rich and interesting history of community involvement, social activities, and service.

Sunday's event, held in the UECC's gallery, was a festive celebration reflecting the Ukrainian community's passion for culture and literature. Organized in the honored tradition of literary evenings that have characterized Diaspora life for more than half a century, the event was a collage of literature, ambience, refreshments, music and artistic flair. The first formal program sponsored by the newly elected executive committee of the Philadelphia Regional Council, it was also characterized by a spirit of cooperation among the region's branches.

The program, a formal presentation of a book recently published under UNWLA auspices, saluted author Svitlana Kocherha's *Lysty tak dovho idut'*, an annotated compilation of recently discovered letters written by or received by Lesya Ukrainka. To ensure the program's success, Regional Council President Christine Chomyn Izak (Branch 90), enlisted the individual talents of members from almost all of the region's branches, who worked diligently to create an atmosphere that was dignified and interesting.

The gallery was appropriately appointed for the event. A framed picture of Lesya Ukrainka, loaned by Branch 19 of Trenton, New Jersey, was hung on one wall; on another wall was a 13-foot long, 150-year-old embroidered linen *rushnyk*. The rose-colored tree of life pattern was a typical representation of the art form during the time Lesya Ukrainka wrote. Guests

Program design for Soyuzanky Days.

were invited to find seats around tables adorned with floral arrangements that mirrored the colorful Ukrainian steppes. As guests entered the gallery, they were invited to examine copies of *Lysty tak dovho idut'*.

Olena Karpinich, member of Branch 88, served as emcee for the occasion. In her opening remarks, Ms. Karpinich gave a brief overview of the goals of the UNWLA, one of the most important of which has always been to pass on to future generations the extraordinary wealth of Ukraine's cultural heritage. She introduced guest speaker Dr. Joanna Ratych, whose personal commitment to the project and generous sponsorship made it possible for *Lysty tak dovho idut'* to be published. In citing Dr. Ratych's professional achievements, Ms. Karpinich mentioned not only her long and distinguished career as an educator, but also prestigious awards and recognition received from the Goethe Institute and the German government.

In her speech, Dr. Ratych related the events that had led up to the publication of *Lysty tak dovho idut'*. She spoke of her excitement at learning about the 16 boxes of letters, of efforts to locate a suitable scholar to work with the priceless materials, of the heroic and painstaking labors of Svitlana Kocherha, and of the ineffable joy of beholding the completed, published work. In recognition of her contributions to the project, Dr. Ratych was presented a bouquet of flowers by seven-year-old Sofia Zacharczuk.

Ms. Karpinich then introduced Marta Tarnaw-

*Regional Council Christine Chomyn Izak, Vice-president Vera Sawchyn, and Vice-president Maria Zachariasewycz displaying copies of *Lysty tak dovho idut'*.*

sky, who presented an interesting discussion of *Lysty tak dovho idut'* from the perspective of a reader who is herself a reputable literary scholar and critic as well as the author of three volumes of poetry, numerous articles and reviews, and a recently published anthology of essays. Among the interesting details discussed by Ms. Tarnawsky was the rather surprising fact that the four letters written by Lesya Ukrainka that are included in the book had been previously published in censored form. In *Lysty tak dovho idut'*, these letters are presented in their entirety, revealing many heretofore unknown facts about the Kosach family, including some intriguing conflicts and secrets. Ms. Tarnawsky further commented on the social mores of the times, one of which was the prevalent use of the Russian language among members of the Ukrainian intelligentsia. She commented specifically on Lesya Ukrainka's father, who adhered to this custom. In the book, however, one finds a touching and endearing love letter to his wife Olean Pchilka, a letter written in fluent and unadulterated Ukrainian. Ms. Tarnawski cited, as well, a letter from Olena Pchilka to her musicologist son-in-law, Lesya Ukrainka's husband, Klyment Kvitka. In the letter, Pchilka reveals a keen sense of humor; she pens her own amusing refrain to a song by Mykola Lysenko, alluding to the marital woes of the distinguished composer and his wife.

The program continued with readings of excerpts from the book by Anna Maksymowycz (president of UNWLA Branch 43), Halyna Martyn (president of newly formed Branch 128) and Mariya Chuchvara (also from Branch 128). A musical interlude, featuring Halyna Bodnar on the bandura, followed.

From left, Dr. Joanna Ratych, Daria Fedak, Olha Luton, Oxana Farion.

At this juncture, Ms. Karpinich introduced a "mystery guest," whose presence at the event was a delightful surprise for all of those attending. Through serendipitous coincidence, UNWLA member Martha Pelensky (Branch 90) had discovered through her professional contacts the existence of a woman named Olha Luton. Ms. Luton, as it turned out, is the granddaughter of Lesya Ukrainka's sister Isidora Kosach Borysova, and graciously agreed to attend the event honoring her famous great aunt.

Her reflections on her family included stories of her grandmother who read to her when she was a child, and she related a poignant anecdote that shed some light on the famous women on the Kosach family. She recalled asking her grandmother why these women showed so little interest in joining political or other organizations of the times. Her grandmother responded that they were "a family of free thinkers."

Ms. Luton commented that her own life circumstances had made her particularly fond of "Contra Spem Spero," one of her great aunt's most beloved poems. She also answered questions from the audience on various issues related to Lesya Ukrainka and other members of the Kosach clan. She was presented with a bouquet of flowers from Yuliya Stupen who also sang a charming children's folksong about family.

Closing the program, Regional Council President Christine Chomyn Izak thanked all participants and invited guests to enjoy the tasty array of homemade pastries provided for the occasion by members of Branches 10 (Philadelphia), 13 (Chester), 19 (Trenton), 43 (Philadelphia), 52 (Philadelphia), 59 (Columbia, MD), 67 (Philadelphia), 88 (Philadelphia), 90 (Philadelphia), 91 (Bethlehem), and 128 (Philadelphia) who were motivated and encouraged to contribute to

Olha Luton signing copies of Lysty tak dovho idut' while Eryna Korezynska, Mariya Chuchvara, Xenia Zacharczuk, and Halyna Martyn look on.

the success of the event by the Regional Council's Hospitality Chair, Iryna Buczkowski of Branch 67.

Hosts of the event were especially pleased that many of those attending purchased multiple copies of *Lysty tak dovho idut'*, showing that the program had piqued great interest in the book, a literary work of great significance that represents another great achievement for the Ukrainian National Women's

League of America. All proceeds from book sales will be donated to the UNWLA's Publication Fund.

Author's Note: Special thanks to Christine Chomyn Izak, Olena Karpinich, Martha Pelensky, and Marta Tarnawsky, without whose assistance this article could not have been written.

Communicating With Your Elders

by Irene Repczuk-D'Alessio

Caring for older parents requires an active involvement in their lives. It requires an understanding of their constantly changing needs and how these changes can affect their ability to function and care for themselves. In the previous article in this series (see "How to Tell if Your Older Relative Needs Care," *Our Life*, October 2002, p. 13), we discussed some signs that caregivers should recognize in determining whether their elderly relatives need care. It was noted that in order to be effective in a care-giving role, we must be able to intervene at the appropriate time our elder relatives need care. This requires good communication skills.

One of the most challenging aspects of care-giving is that of communicating to a parent that he or she is no longer capable of being completely independent and is unable to make rational decisions. Having made an assessment of an elder's functioning capabilities, and made the determination that he or she is

no longer safe and requires assistance, it is time to step in and convey your concern about these matters to the person most affected by these changes – your elderly relative.

Communicating this concern to someone who has been independent all of her life is not an easy task. The role reversal and transfer of responsibility associated with care giving can be very painful for both parties concerned. As both parent and child grow older, complex changes in relationships take place. After years of being dependent on a parent, it is now the child's place to be supportive and responsible for the well being of that parent.

Having made the decision to initiate a discussion with your parents about your concerns and their future, *you* must take the first step; your parents will not come to you. We must be mindful no parents want to be considered a burden, and no parents want to lose control of their life and independence. Feeling threatened and vulnerable because of the natural changes of aging, your elders need to know that you are not just taking over their life. Thus, it is up to you to initiate eldercare discussions.

Some of the major reasons for initiating elder-

care discussions are to communicate to your elder your concern that he or she needs care, to discuss alternative living arrangements, to plan for an emergency or crisis, and to plan for Advanced Directives. What follows is an overview of some important pointers that can help us communicate with our elders in an effective way.

EDUCATE YOURSELF FIRST. Before starting a conversation, have some knowledge regarding options, resources, and community services. This will help you to present to your elders a realistic and accurate plan of how you can improve the quality of their lives.

SELECT A QUIET PLACE TO TALK. Arrange the best place and time to talk, free of interruptions. Recognize that although you may be ready to discuss eldercare, your parent may not want to talk and prepare yourself for dealing with resistance.

ESTABLISH TRUST. Be mindful that every conversation with elders can lead to a struggle for independence. Therefore, to instill trust, try to assure them that your motive is not to “take away” but to offer assistance for their benefit and for the benefit of the entire family. This can be accomplished by being patient, by not rushing, and by asking questions. Always give your elders your full attention, and take time to listen to their feelings. Your goal is to relate rather than manipulate.

SPEAK IN TERMS OF QUESTIONS NOT ANSWERS. Your attempt to help may be seen as a threat. One way to gain trust is to ask questions in a non-intrusive way. For example, “I know that you have always managed to balance your checkbook and pay your bills. Is there anything that I can do to help?” or “I really worry about your safety when you are driving. Can we help?” You may be concerned about a parent’s health and feel that he or she needs home care. When you broach these subjects, you will very likely be met with a reply such as “I don’t want to be a burden” or “I can manage on my own.” These responses stem from a true belief that this is the case. It is up to you to guide an older relative to a more realistic view of things. This must be done carefully.

DON’T ACCUSE. We need to be aware that our elder is dealing with loss and the fear of losing control of his or her life. The most effective way of gaining an elder’s trust is to focus on what he or she *can* do, rather on what he or she cannot do. Always convey your belief in his or her ability to make positive changes. For example, if you are proposing to hire a housekeeper for your elder, begin by acknowledging his or her abilities. Say, for example, “I know that you have always kept a neat home. I realize how difficult it must be for you with your arthritis. Is there anything I can do to help?” If your elder then says that everything

is fine or asks to change the subject, do not force the issue. Do not give up, but try again in a week or two, using a different approach. Encourage conversation and probe for new facts by asking, “There’s something you’d like to talk about, isn’t there? Please tell me.”

RESIST THE URGE TO TAKE OVER. When faced with a parent’s failing health, our first instinct is to “drop everything” and to take over. You realize that your parent is no longer able to live alone and your urge is to protect and shelter. But preserving our parents’ autonomy is an important tactic in helping them to accept help. When they feel that they are losing their inherent right to be in charge of their lives, they will resist your offers of help and your advice, and will make their own plans. They need constant reassurance that they are in control. This will restore their sense of power and dignity.

NEGOTIATE. If you try to impose your will on your parents, it could destroy the communication process. Thus, you need to focus on enabling them to feel they are making their own choices and are accountable for those choices. You need to make them feel comfortable in accepting help from others. For example, Grandma is lip reading yet she refuses to consider a hearing aid. You are trying to convince her to seek medical help, but she is denying that there is anything wrong, so you and your elder are having trouble agreeing. It is time to begin negotiating in a way that shows that you respect her feelings. Explore *with her* what she can do safely, for how long. Show that you respect her opinion and make a commitment to re-discuss the matter in a few weeks.

GIVE ELDERS THE POWER TO CHOOSE. It is important to remember that our elders have their own personalities and their own needs. Imposing our will on them can lead to resistance and a diminished sense of self-esteem. Ask them what they would prefer. “Mom, do you want the home attendant to come in the morning or afternoon?” Which senior center do you prefer?” Try to avoid direct questions like “Why don’t you go to the senior center today?” which will communicate to her that you are trying to control her activities.

VALIDATE FEELINGS. When an elder expresses anger or frustration at a situation it is beneficial to validate his or her feelings by listening, or with a gesture or a hug. To diffuse anxiety, you might say, “This has been hard for you, hasn’t it, Mom?” Validating does not mean you agree with what is being said, it simply means you understand what your loved one is experiencing.

If all of your efforts have failed to result in successful dialogue, you may have to step back and decide on whether you are the right person for the job.

Sometimes parents are more apt to listen to other family members or to persons outside the family circle, such as doctors or clergymen. By taking yourself out of the loop, you may avoid angry confrontations with your elder. Be aware that conflict occurs when a parent is made to feel like a problem for you to solve. It is important for you to convey the message that what happens to him or her affects the entire family. Try saying, "What happens to you, Mom, affects all of us. By having a housekeeper you will be helping the whole family."

Each of these communication tips is effective in helping you to show elderly parents or relatives that their wishes, feelings, and ideas are important. Each of them helps us to convey the message that our elders

are valuable to us, that we care for them, and that we love them. Above all, each of them provides a way to communicate without making the elderly feel threatened, manipulated, or controlled. Always remember that if you help them to maintain their sense of dignity and autonomy, they are more likely to work with you rather than against you.

The author, a member of UNWLA Branch 83, is a certified social worker with over 20 years experience in working with the elderly. She currently serves as volunteer Program Director/Social Worker at the Self Reliance Association of American Ukrainians in Manhattan. In her next article, she will discuss ways of Preparing for an Emergency or a Crisis

Eating the European Way – Notes on the Mediterranean Diet

by Ihor Magun, M.D., F.A.C.P.

The incidence of heart disease and the related death rates in the sixteen countries that border the Mediterranean Sea is much lower than in the United States. Conversely, life-expectancy rates in this area are higher than in the United States. Research shows that one reason for this is diet. The traditional diets of people living in these sixteen countries have been studied extensively over the past several years and the findings have made their way across the Atlantic Ocean. Researchers of the Mediterranean Diet now advocate it as a practical, effective and enjoyable diet that is relatively easy to adopt for a long term and sensible eating regimen. One caveat to be noted, however, is that other lifestyle factors, not yet completely identified, may play a role in the success of this dietary plan.

So what exactly is the Mediterranean Diet? Surprisingly, it is a diet that actually contains a relatively high percentage of calories from fat. These calories (more than half) come from monosaturated fats – that is, those fats found in olive oil. Monosaturated fat does not elevate bad cholesterol levels. It has, in fact, a favorable effect on triglycerides and elevates HDL, which is the so-called "good cholesterol". Olive oil is also a good source of antioxidants. In addition to improving lipid profile, it can reduce blood pressure and improve insulin sensitivity, thus helping to keep blood sugar at proper levels.

Meals based on the Mediterranean Diet do not differ greatly from those suggested by the United

States food guide pyramid. At the base of the Mediterranean food pyramid, we find bread, pasta, grains, and potatoes. It is important to include whole-grains, high-fiber breads, and whole grain pastas and limit food prepared from white flour. Fruits and vegetables are the next level of the food pyramid. The recommendation is seven to ten servings per day, with frequent servings of peas, beans, and nuts. The next level of the pyramid shows olive oil as a food group, the principle fat that replaces other fats.

From this alone, we see that the Mediterranean Diet does not regard all fat as bad. The main focus of the diet is not to limit total fat consumption, but to choose the correct type of fat. There is no restriction on either monosaturated fat (found in olive oil, nuts, and avocados) or omega-3-fatty acids (found in walnuts and other tree nuts, salmon, sardines, trout, and tuna).

The consumption of wine, especially red, is also recommended in low to moderate amounts – one drink daily for women and one or two drinks for males. Fresh fruit as a daily dessert and a limit on sweets with a significant amount of sugar and saturated fat are also advocated. The diet is best complemented by a routine of regular physical activity that can add to the feeling of personal control and well-being.

There is sufficient scientific evidence available that the Mediterranean Diet is a practical and effective diet for people interested in prevention and treatment of heart disease. So next time you are tempted to spread some butter on your bread, try dipping it in olive oil instead. You will be doing something healthy. But it is important to make sure that you add more physical activity to your daily life rather than just dipping your bread in your new-found healthier food. Eat well and get out there and exercise.

DON'T FALL VICTIM TO A TAX SCAM!

Fraudulent tax schemes can range from promises of special refunds to illegal ways of “untaxing” yourself. The best way to protect yourself against such scams is to be aware. Below are a few of the more common scams you should know about.

No Taxes Withheld From Your Wages! Illegal schemes are being promoted that instruct employers not to withhold federal income tax or employment taxes from wages paid to their employees. These schemes are based on an incorrect interpretation of tax law and have been repeatedly refuted in court.

I Don't Pay Taxes – Why Should You? Con artists may talk about how they don't file returns or pay taxes and then charge people a sizable fee to share their “secret.” The *real secret* that these people don't reveal to you is that many of them actually do file and pay taxes – they just won't publicly admit it.

Pay the Tax – Get a Prize! The caller says you've won a prize and all you have to do is pay the income tax due on the prize. Don't believe it! If you have really won a prize, you may need to make an estimated tax payment to cover the tax that will be due at the end of the year. But the payment goes to the IRS – not to the caller. Whether you've won cash, a car, or a trip, the prize giver generally sends you and the IRS a Form 1099, showing the total prize value that you should report on your tax return.

Untax Yourself for \$49.94! This one's as old as snake oil, yet people continue to be taken in. It has appeared on the Internet. The ads may say that paying taxes is “voluntary,” but that is absolutely incorrect. The U. S. courts have consistently rejected this and other similar arguments. Unfortunately, hundreds of people across the country have bought “untax packages” before finding out that following the advice contained in them can result in serious civil or criminal tax penalties. Numerous sellers of these bogus advice packages have been convicted on criminal tax charges.

I Can Get You a Big Refund – For a Fee! Refund scheme operators may approach you wanting to “borrow” your Social Security number in order to give you a phony W-2, so it appears that you qualify for a big refund. They may promise to split the refund with you, but the IRS catches most of these false refund

claims before they go out. And if one does get out, the taxpayer usually ends up paying back the refund, along with stiff penalties and interest.

Put Your Money in a Trust and Never Pay Taxes Again! Promoters of abusive trust schemes may charge \$5,000 to \$70,000 (!) for “trust packages.” The fee enables taxpayers to have trust documents prepared, utilizing foreign and domestic trustees, as offered by the promoters, and foreign bank accounts and corporations. Although these schemes give the *appearance* of separation of responsibility and control from the benefits of ownership, these trusts are in fact controlled and directed by the taxpayer. A legitimate trust is a form of ownership that completely separates responsibility and control of assets from all the benefits of ownership.

“IRS Agent” Comes to Your Home to Collect. First, do not let anyone into your home unless that person identifies himself to your satisfaction. IRS special agents, auditors, and collection officers all carry picture IDs and will normally try to contact you before they visit. If you think the person on your doorstep is an imposter, lock your door and call the police.

Social Security Tax Refund Scam. This scheme promises taxpayers a refund of the Social Security taxes paid during their lifetimes. The scam works by the taxpayer paying the promoter a “paperwork fee” of \$100 or more, plus a percentage of any refund received, to file a refund claim with the IRS. This hoax fleeces victims for the upfront fee. The law allows no such refund of Social Security taxes.

These are just some of the fraudulent tax schemes you may encounter. If you believe you have received a fraudulent letter or solicitation, or to report an IRS imposter, you may call the Treasury Inspector General's Hotline at 1-800-366-4484.

Oksana Xenos is an attorney and tax law specialist with the U. S. Department of Treasury in Washington, DC. Ms. Xenos received her law degree, as well as her MA and BA from Wayne State University. A member-at-large, she serves as parliamentarian of the UNWLA. The information provided here is of a general nature and is not intended to address the specific circumstances of any individual.

ВІСТІ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

*Екзекутива і Головна Управа Союзу Українок Америки
вітає 33-ій Відділ СУА, Клівленд, Ог.
з 50-літтям заснування!
Многая і благая літа!*

ПРОГРАМНА ДОПОВІДЬ ГОЛОВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

28 вересня 2002 р.

XXVI Конвенція пройшла гарно, у дружній атмосфері. За це належиться подяка багатьом союзнянкам та їх чоловікам. Підготовка до XXVII Конвенції почалася ще у Чикаго, коли голова 56-го Відділу Орися Свистун і Марія Наваринська запропонували, щоб наступна Конвенція СУА відбулася на Фльориді. Надіюся, що сьогодні вже є округа, яка зголосить свою готовність провести наступну Конвенцію.

Два видання, присвячені Конвенції – “Листи так довго йдуть...” та Конвенційна книжка, яка охопила історичні фрагменти нашої діяльності, – неабияка цінність для національної скарбниці і СУА.

Книжки можна придбати у канцелярії. Майже всі видання ми подали на веб-сторінку.

Ведучі Конвенцією – Марта Данилюк, Неонілія Лехман та Іванна Мартинець провели конвенцією ділово, що дало багато часу на запити та дискусію.

Голова Контрольної комісії Іванна Ратич повідомила про фінансову кризу нашого журналу, проте ніхто з делегаток не запитав і не порадив, як цю критичну ситуацію усунути. Були відділи і союзнянки, що зразу ж зареагували і склали певні суми, але розуміємо, що це не є вихід із ситуації.

Переглядаючи у нашому журналі хроніку Округ, я побачила цікавий факт і хочу звернути увагу на такий приклад (а їх багато): один з відділів пожертвував на Закарпаття 1,352 дол., на “Булочку і молоко наймолодшим школярам України” – 450 дол., а на

*Зліва: Варка Бачинська, Марта Данилюк,
Ірина Куровицька, Ольга Тритяк, Марія Томоруг.*

журнал “Наше Життя” – 25 дол. На репрезентацію і адміністрацію – нічого! Після фінансового звіту ніхто не запитав, як ми будемо провадити організацію, коли перейдемо до нашого приміщення. Можливо, що членки не прив’язують уваги до цього. У Самопомочі оплата за приміщення канцелярії і редакції була 100 дол. місячно. За канцелярію у Матавані ми платили кожні три місяці 500 дол. Тепер за переховання архіву платимо місячно 120 дол. За приміщення канцелярії у Матавані підняли оплату на 50 дол. місячно. Річно: 2,200 дол. канцелярія і 1,440 сховище. Отже, за утримання канцелярії і сховища в Матавані платимо річно 3,740 дол.

Стипендійна акція і адміністрація “Нашого Життя працюють у Матавані. Варто зайти до нашої канцелярії Головної Управи і

редакції та подивитися, в яких умовах працюємо ми. Так мусимо витримати до часу закінчення будови Українського Музею, що разом з перепровадженням, при сприятливих обставинах, триватиме не менше двох років. Видатки збільшаться, коли самі платитимемо за утримання будинку. Ми не зможемо використовувати два поверхи – фінансово нам це не під силу! Єдиний вихід – винаймати один поверх. Це можемо зробити лише за умови, що знайдемо організацію, яка матиме такий самий статус 501 (с) 3.

Мусимо застановитися над фінансовою сторінкою СУА в цілості і знайти розв'язку. Прийшов час фінансово підсилити і забезпечити організацію. Ми жертвували всім і на кожний заклик. Сьогодні складний час, і наша організація потребує пильної уваги також для себе!

Хочу подати приблизні видатки, що нас чекають: 6,950 дол. – забезпечення за приміщення, 7,700 дол. – оплата за воду, отримання будинку, вінду, ogrівання, і ін. 3.800 дол. – електрика, 3,500 дол. – сховище і канцелярія у Матавані. Все разом складає 21,930 дол. річно. Попередньо було 3,200 дол.

Упродовж довгого часу ми не підносили вкладки. Передплата журналу залишилася така сама. Відділи ліквідуються, вкладки зменшуються, зменшується і число передплатників. Навіть наші засідання стають для нас забагато коштовними, незважаючи на те, що за нічліги не платимо.

Нам пропонують старатися отримати гранти. На адміністрування організації ніхто грантів не дає.

Засідання Головної Управи в наступному році можна ув'язати з доповідями у формі конференції. Тоді можемо податися на грант, але це не значить, що його отримаємо. Прошу зголоситися, хто може цим зайнятися.

Пропозицією конвенції було дати заклик до преси приєднувати членство молодшого покоління і новоприбулих жінок під гаслом “членка членку”. Добра ідея, подумаймо, як до цієї справи підійти, я радо послухаю Ваших порад, це мусить бути масова кампанія. Уявіть собі, скільки членок ми б здобули, коли б лише половина з нас

привела по одній членці. Все це можна зробити при добрій волі, але мусить відбуватися на Вашому терені. Дістати членку є одне, втримати – дуже тяжка справа. Нарікають, що ми творимо по відділах групи і тому тяжко новим освоюватися. Щоб акція увінчалася успіхом, обов'язок повинні взяти на себе голови Округних Управ та тісно співпрацювати з відділами. Особисті контакти дають найкращі висліди. Ми можемо приїхати на зустрічі з громадою, але я вірю, що Ви, шановні голови Округних Управ, самі можете цим займатися. Хто ж краще знає обставини на місцях!

Ще одна немаловажна справа. Наші великодушні членки часто складають різні пожертви, або започатковують нові акції, не порадившись і не отримавши схвалення Екзекутиви СУА. Повідомляють нас після докнаного факту. Але ж наші програми охоплюють допомогу багатодітним родинам, “бабусям”, сиротам, студентам, жертвам стихійних лих та багато, багато іншого. Чи насправду потрібно ще додатково шукати інші цілі? Це лише один приклад, як роздрібнена і не скоординована праця втрачає велич спільноти. Завданням, особливо головам Округних Управ, є слідкувати, куди відділи призначають гроші. Особисто членки можуть робити, що бажають, відділи мусять дотримуватися правил організації! У дописах відділів і округ до нашого журналу я не дозволяю помішувати повідомлення про гроші видані на інші організації.

Тепер поділюся приблизним пляном на майбутнє. На першому місці – працювати над приєднанням членства до організації. Започаткувати для цього масові заходи.

1. Придбати фонди і урочисто відсвяткувати 60-ліття журналу “Наше Життя”.
2. Шукати передплатників поза організацією.
3. Забезпечити фінансово нашу організацію.
4. Подавати вісті СУА на веб-сторінку. Відкрити сторінку в інтернеті, щоб членки могли провадити розмови на актуальні теми організації. Після Конвенції ми втратили “веб майстера”. Всі дані про Конвенцію і наші видання подала Ганя Кріль.

5. Необхідно упорядкувати канцелярію СУА, щоб не було соромно привести гостей.

6. Упорядкувати бібліотеку СУА.

7. Створити комісію упорядкування термінології СУА

8. Створити Комісію для усучаснення правильників діяльності СУА та виготовлення правил вибору зв'язкової віддалених Відділів.

9. Старатися популяризувати нашу організацію.

За останні місяці СУА став членом "Immigration History Research Center" і платимо 200 дол. вкладки щорічно. Як Ви знаєте, ми переслали частину архіву.

Далі працюємо в Міжнародному комітеті гостинності і з НРЖ/США та Генеральною Федерацією Жіночих Клубів. Минула конвенція ГФЖК вибрала нову голову. Відвідаємо її і подаруємо конвенційну книжку XXVI Конвенції СУА.

"Фундація Українського Голодомору США", звернулася до нас з пропозицією співпрацювати з ними. Екзекутива СУА погодилася на це і уповноважила голову Окружної Управи Округу Чикаго Любомиру Калін увійти до Комітету, який сформувався в Чикаго. Пля-

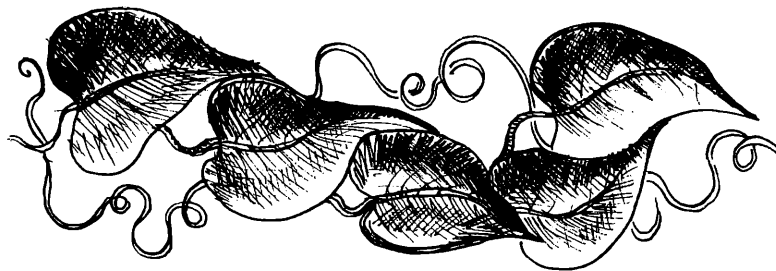
нують у 2003 р. прощу в Україну в пам'ять 70-ліття Голодомору. Екзекутива СУА запропонувала Комітетові звернутися до СКУ взяти також активну участь.

СУА підписав листу етнічних груп у справі проведення Олімпіади 2012 р. у Нью-Йорку. Екзекутива підтримала листовно проєкт "Ukrainian Alliance for the Prevention of Birth Defects". Folic acid fortification of wheat flour in Ukraine will prevent severe birth defects. Сьогодні під час вечері загостить Діяна Дергач і розкаже ще більше про цей проєкт. Від Екзекутиви ми вислали листи до Конгресу і Сенату у цій справі. Рівно ж хочемо бути більше знані в американських і міжнародних колах, а це вимагає обширної кореспонденції та включення в різні програми.

Ми маємо велику силу і можливості, тільки не вміємо використати їх, і над тим необхідно старанно попрацювати.

Прикро мені, що так багато часу присвятила фінансовій справі нашої організації, але це, на жаль, наша реальність.

Ірина КУРОВИЦЬКА.

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК

**З НАГОДИ ІМЕНИН, УРОДИН ТА ІНШИХ ПОДІЙ, А ТАКОЖ РІДНИМ І ДРУЗЬМ В УКРАЇНУ
передплата "НАШОГО ЖИТТЯ"!**

Замовлення, враз із передплатою, просимо прислати до адміністрації "Нашого Життя",
подаючи докладну адресу українською та англійською мовами
і місяць, від якого почати висилання журналу.

Адреса адміністрації: **171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024**

Tel.: (732) 441-9530, Fax: (732) 441-9377

Адміністратор-бухгалтер "Нашого Життя" — **Орися Яцусь**

Business Administrator "Our Life" — **M. Orysia Jacus**

Tel. & Fax (732) 441-9377

ВІДБУЛОСЬ ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ СУА

Засідання Головної Управи СУА. Ліворуч: Ірина Куровицька, Неля Лехман, Марія Томоруг.

Союз Українок Америки – потужна і впливова організація, яка майже за 80 років свого існування ввійшла в життя українського народу численними харитативними, мистецькими та просвітницькими проектами, була і є прикладом до наслідування. Кожний такий проект – це жертвна праця і гідна подиву дисциплінованість та організованість. Все це можна було побачити на засіданні Головної Управи СУА 28 та 29 вересня у Нью-Йорку.

Члени Управи та голови округ розпочали засідання спільною молитвою, за якою слідувало відкриття та прийняття порядку праці. Заступниця голови Марія Томоруг зачитала правильник проведення нарад, який був прийнятий усіма членами і власне завдяки якому наради пройшли з найбільшою користю. Секретар Марта Данилюк зачитала протокол засідання Головної Управи від 23 травня 2002 р., який було запропоновано прийняти в цілому. Після цього до присутніх звернулася обрана на повторний термін голова СУА Ірина Куровицька, яка запропонувала низку питань, що вимагають чіткого і швидкого розв'язання, проблем, що стоять перед СУА, і окреслила напрямні, які, на її думку, важливі для функціонування орга-

нізації. Вона зробила аналіз надходження датків від відділів на різні проекти харитативного пляну і низьку активність у пересиланні коштів на утримання канцелярії СУА. "Прийшов час фінансово підсилити нашу організацію, знайти фонди на утримання журналу "Наше життя" та правильно розподіляти витрати з урахуванням того, що через два роки, коли музей повністю звільнить приміщення СУА, організації доведеться самостійно утримувати і ремонтувати їх. Ми не підносили вкладок і суми передплати на журнал. Тепер мусимо зробити аналіз всіх наших видатків і забезпечити можливість подальшої спокійної праці не тільки для нас під час нашої каденції, але й для наших наступниць." Виступ Ірини Куровицької спирався на рішення XXVI Конвенції СУА і нагадував добре зорганізований плян праці.

З пропозицією попереднього бюджету на 2002-2003 рр. виступила фінансова секретарка Надія Цвях. Кожна учасниця нарад отримала примірник пляну, що сприяло предметному обговоренню кожного пункту, виваженій дискусії по видатках і пропозиції щодо поповнення фондів. Після чого було ухвалено бюджет.

Фінансовий звіт Конвенційного комітету XXVI Конвенції СУА представила Неоніля Лехман, яка висловила подяку від 56-го Відділу та Конвенційного комітету за довір'я і честь гостити на Флориді учасників Конвенції та повідомила, що Конвенційний комітет ще не закінчив свою працю, бо є ще питання, які потрібно залагодити, перш ніж скласти повноваження. Вона подякувала члену Управи Марії Томоруг за її допомогу і відзначила жертвну працю всіх союзнок – господинь Конвенції. Голова СУА Ірина Куровицька вручила грамоти голові Конвенційного комітету Тетяні Сілецькій, Неонілі Лехман та всім, хто працював в комітеті очолюючи певну ділянку.

Від Видавничої комісії конвенційної книги XXVI Конвенцій СУА виступила голова Комісії Марта Данилюк. "Незмога підсумувати все те, що зробили члени Видавничої комісії з 19 лютого 2001 р., коли розпочалась наша праця",- сказала вона, особливо відзначивши допомогу Ірини Куровицької, працю Варки Бачинської, Ілони Сочинської, голів округ та всіх, хто доклав зусиль, щоб книга вийшла цікава і стала ще одним документом про діяльність СУА. Марта Данилюк звернулась до всіх присутніх із закликом допомогти в розповсюдженні книги серед союзнок і всіх зацікавлених. Присутні оплесками супроводили вручення грамоти-відзнаки Марті Данилюк і всім членам Видавничої комісії і повідомлення про те, що весь прибуток Видавничої комісії в сумі 16,822.82 передано на працю СУА.

Виступ Іванни Ратич, голови Контрольної комісії, був сповнений важливих повідомлень про фінансовий стан СУА. "Напередодні о 5 год. вечора наша комісія закінчила перевірку всіх документів," – сказала вона, подавши не тільки аналіз ситуації, а й внівши кілька ділових пропозицій щодо фінансового господарства СУА та звернувши увагу присутніх на потреби видавничого фонду журналу.

З виступу редактора "Нашого життя" Ірени Чабан присутні дістали широку інформацію про працю редакції. Вона розказала про мистецьке оформлення журналу, колір

обкладинки, добір дописів, пошуки можливостей зменшення коштів на друк. У дискусії взяли участь майже всі присутні, висловлюючи пропозиції, зауваження, побажання. Всі одностайно схвалили працю редактора та запропоновані пляни. Звіт Тамари Стадниченко прочитала В. Бачинська.

В різному говорили про видатки на проведення наради, про джерела і можливості отримання додаткових фондів (Ірина Куровицька), про обов'язкові вкладки в сумі 200 дол. на потреби централі від округ (Іванна Шкарупа), про нові ідеї та ініціативи щодо отримання коштів, як-от: видання окремим збірником "дитячих сторінок" "Нашого життя" (Оксана Фаріон). Парляментаристка СУА Оксана Ксенос повідомила про можливості отримання грантів.

Всі зійшлись на думці, що організація повинна не тільки вимагати праці, але й надавати кожній членці заряд доброї енергії, цікаву інформацію і радості та гордості за приналежність до СУА.

Після перерви розпочалося представлення плянів праці заступниць голови та референток СУА. Через відсутність заступниці голови у справах організації Софії Геврик її плян праці зачитала Марія Томоруг. Серед пропозицій щодо приєднання нових членок та пожвавлення їх праці Софія Геврик запропонувала приєднатися в березні до загально-американського проєкту "Жінка в історії", пропагувати серед інших жіночих організацій відомості про українок і СУА, розглянути можливості реорганізації відділів, що не працюють.

Із пляном праці на нову каденцію та пропозиціями щодо організації Міжокружних конференцій з культури та ширшим відзначенням 90-х роковин Лесі Українки виступила третя заступниця голови Оксана Фаріон. Вона розповіла про працю над історією СУА, що її підготувала Марта Богачевська-Хом'як і тепер редагована Софією Шлюзар. Також про підготовку до проведення нового конкурсу Л. і П. Ковалевих, назвавши склад журі: д-р Марта Богачевська-Хом'як, д-р Валентина Борисенко, д-р Тарас Гунчак, Надія Світлична та Людмила Тарнашинська. Оксана Фаріон пода-

ла також пляновані завдання для культурно-освітніх референток при окружних управах і при відділах.

Заступниця голови у справах зв'язків Мотря Воевідка-Слоневська подала пляни праці, базовані на прийнятих XXVI Конвенцією СУА рішеннях, і конкретні пропозиції покращання праці СУА, викликавши жваве обговорення.

Новообрана членка Екзекутиви, у справах преси Катерина Немира подала свій плян праці та напрямні для пресових референток округ та віділів, зосередивши увагу на пропагуванні журналу "Наше життя" та залученні всіх до справи поширення інформації в газетах та радіопрограмах про СУА.

Вільна членка Ірена Стецьків подала проєкт "Цеголок на ремонт устаткування будинку СУА" і здобула визнання своєї праці – учасники наради почали "купувати" цеголки, та обговорювати заходи щодо поширення цього корисного проєкту. (Цеголку за 100 дол. придбала Мотря Воевідка-Слоневська. Ще кілька учасниць підтримали ідею, зробивши пожертви по 50 дол.)

Після цього розпочалось представлення плянів праці референток СУА, де першою взяла слово референтка суспільної опіки Варка Бачинська, яка зосередила увагу присутніх на допомозі самотнім членкам СУА похилого віку, вивченні можливостей здобування коштів на суспільну опіку в різних фундаціях та установах США, звернула увагу на можливості приєднання нових жертводавців та оголосила проєкт спільної для союзниць подорожі в Україну. "Наша референтура має завдання визначити критерії нагородження відділів і членок за працю в суспільній опіці," – сказала вона.

Катерина Івасишин, виховна референтка, передала свій плян праці, в якому висвітлила працю світличок при СУА та заходи покликані поширювати правдиві відомості про Україну серед молоді та студенства.

У пляні праці мистецько-музейної референтури Марія Пазуняк відзначила першочергове завдання – діалог з відділами та округами щодо Українського Музею в Нью-Йорку. "Не всі союзниці є членами Музею, –

сказала вона, – слід працювати в цій ділянці інтенсивно і скоординувати спеціальні заходи з Управою Музею".

У справі стипендій плянами праці поділилась стипендійна референтка Марія Полянська. Вона звернула увагу на розширення контактів і надання стипендій вчителям української мови в країнах, де українці є етнічною меншістю і часто позбавлені правового захисту. "Моїм бажанням є поїхати в Україну та Східну Європу для знайомства зі стипендіятами, надрукувати звітну брошуру з цієї ділянки праці СУА і вшанувати наших спонсорів по округах," – сказала Марія Полянська.

"Ми розпочали працю в 2002-2003 рр., але маємо дбати, щоб всі документи нашої праці в минулому були належно збережені," – сказала архівна референтка СУА Ольга Тритяк, подаючи в пляні своєї праці правила оформлення архівних документів, висвітлюючи питання передачі архівів СУА до Центру Досліджень Історії Імміграції у Міннеаполісі.

Марта Яросевич, референтка з екології, зосередилась на висвітленні теми "Жіноче здоров'я і довкілля" та запропонувала низку заходів в цій ділянці у двох напрямках: локальному, з урахуванням проблем української жінки, та міжнародному, поєднавши цей напрям з поширенням серед іноземців відомостей про світ української жінки та її проблеми. Пропозиції Марти Яросевич викликали жваве обговорення.

Присутні дуже активно сприймали кожний плян праці і, вносячи свої рекомендації, намагались сприяти найкращій редакції пропонованих напрямків. Всі пропозиції були ділові, конструктивні, працювати було цікаво, а товариська атмосфера, яка панувала на нараді додавала сил і гарного настрою. Пляни приймалися і затверджувалися, а після невеликої перерви на вечерю, завдяки особистій ініціативі Ірини Куровицької, учасники мали нагоду зустрітись з надзвичайно цікавими людьми.

Першою до слова була запрошена директор Музею Оля Гнатейко, яка розповіла про те, як просувається будівництво музею, які видатки очікують музейних працівників в май-

бутньому. "Ми маємо гроші на будівництво музею, але не матимемо їх на утримання", – сказала вона. – Ми запланували цікаві виставки, наприклад, виставку праць Олександра Архипенка, хочемо видати каталоги – все це можна буде зробити, маючи активне членство. – Цієї праці без СУА не зможемо зробити.

Ще гостя наради, юрист за освітою, Діанна Дергак свій виступ присвятила проєктові запобігання вродженим вадам, використавши матеріали статистичних досліджень в Україні та історії хвороб, а також запропонувала підготовлені листи-звернення до конгресменів та урядовців США. Її виступ нікого не залишив байдужим і викликав велику активність серед учасників наради. Потім директор музею Марія Шуст, привітала союзянок, подякувала за жертвовну працю та запросила поширювати інформацію про музей та заохочувати нових членів.

Закінчився перший день праці. Тільки завдяки особистому вмінню Ірини Куровицької все заплановане на цей день вдалось виконати.

На другий день виступали голови округ. Всі виступи об'єднувала тема резолюції XXVI Конвенції СУА, хоча кожна голова розповідала про особливості праці в своїх округах. Наталія Гевко, голова Округу Дітройт, підкреслила, що важливою складовою праці дітройтської Округи є гуртування представників різних генерацій. Голова Округи Філадельфія, Христя Хомин-Іжак звернула увагу на проблеми пов'язані з неактивними відділами. З Округи Північний Нью-Йорк повідомила про досвід співпраці з церквами в залученні нових членок голова Марта Стасюк. Про проведення Дня Союзянки на Союзівці розповіла Надя Савчук, голова Округи Нью-Йорк. Ярослава Мулик зосередила увагу присутніх на важливості мати в

відділах та округах референток в усіх ділянках праці СУА. Іванна Шкарупа, голова округи Огайо, розповіла про зустріч зі Світланою Кочергою, та презентацією книжки "Листи так довго йдуть ...", за що їй та Катерині Немирі як організаторам імпрези Ірина Куровицька висловила подяку. Голова Округи Чікаго, Любомира Калін докладно розглянула діяльність кожної референтури, відзначивши важливість кожної з них. Мар'яна Заяць, Округа Центральний Нью-Йорк, та Зоряна Міштал, Округа Нова Англія, зосередились на пропозиціях організації, цікавих темах сходин з метою залучити нових членок. А новообрана зв'язкова віддалених відділів Уляна Глинська, розповіла про те, як важко підтримувати контакти в її відділах тільки за допомогою телефонів і листів.

Шкода, що не маємо можливостей роздрукувати кожен виступ, кожна фразу, висловлену під час дискусій, – які були жвавими і плідними, багатими на цікаві пропозиції. Зупинімося лишень на рекомендаціях Оксани Ксенос щодо використання фондів і Законі про неприбуткові організації, вважаємо, що її роз'яснення повинні бути донесені до кожного відділу в округах. Особливі дискусії та обговорення викликали питання про приналежність СУА до інших організацій та про делегацію на Конгрес СФУЖО і майбутній Конгрес СКУ.

Засідання Головної Управи добігли кінця. Сподіваємось, що з цього звіту наші союзянки зрозуміли, якими насиченими були зустрічі і які нові завдання та проєкти, прийняті на XXVI Конвенції, окреслились завдяки дводенній праці. З огляду на прищеплену союзянкам активність, певні, що намічені пляни будуть успішно виконані.

Катерина Немира,
член Екзекутиви для справ преси.

У "Нашому Житті" за липень-серпень ц.р. у пожертвах на Стипендійну акцію СУА (стор. 31, ліва колонка, третя жертва) підпис має бути: **Олена і Володимир Шиприкевичі.**

У "Нашому Житті" за червень ц.р. (стор. 30, ліва колонка, четвертий абзац) мало бути: "Оля мешкала в німецькій родині і з допомогою їхньої дочки добре вивчила англійську мову".

У цьому ж тексті (права колонка, перший абзац) слід читати: "1948 р. **Ольга** одружилася з Тимішем Білостоцьким, відомим пластуном, виховником молоді і викладачем на торговельних курсах. Родина 1951 р. емігрувала до США, **Нью-Йорку...**" і далі за текстом.

Перепрошуємо за недогляд. (Ред.)

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ СУА

Ліворуч: Марія Савицька – членка 1-го Відділу СУА упродовж 50 років, Лідія Магун – Почесна членка СУА і членка СУА упродовж 50 років, Леся Гой – Почесна членка СУА.

ВАЖЛИВІ СХОДИНИ 1-го ВІДДІЛУ НЬЮ-ЙОРКУ

23 червня ц. р. відбулися піврічні сходи нашого Відділу. Голова Лідія Магун відкрила сходи і привітала присутніх членок. Слідувало піврічне звітування: заступниці голови Відділу Лесі Барабаш – нової членки з України, яка активно включилася у працю Відділу й Округу, довголітньої секретарки і архіваря Стефанії Семущак, кореспонденційної секретарки Гані Серант і скарбника Стефанії Гуменюк, яка впродовж 40 років вірцево провадить касу Відділу. “Просфора” і “Фестиваль” – це нагода збільшити прибуток Відділу. За фестиваль звітувала відповідальна Стефанія Сусь, якій допомагали С. Гуменюк, Г. Серант, мистецьким столом займалася музейна референтка В. Шуль і С. Семущак. Референтка суспільної опіки Соня Вацик і Дарія Рекуча післали 20 пакунків в Україну, грошову допомогу чотирьом “Бабусям”, студентові на покриття витрат на операцію очей та допомогу школі у Миколаєві. Управа Відділу і членки вирішили передати 1,000 дол. на “Молоко і булочку наймолодшим школярам України”.

У травні на Фльоріді відбулася Конвенція СУА, на якій були наші делегатки Лідія Магун, Стефанія Гуменюк, Леся Гой і Віра Шуль. Вони домовились про які семінари Конвенції будуть звітувати, щоб розказати про підсумки трирічної каденції та пляни на наступні три роки у всіх ділянках праці.

Завдяки величезній підготовці Конвенційного комітету і Відділів СУА на Фльоріді XXVI Конвенція пройшла з великим успіхом в приємній і добрій атмосфері родинного тепла. Наш Відділ отримав на Конвенції Грамоту Головної Управи СУА за вірцеву працю, а також дві членки Відділу іменовані Почесними членками СУА – Лідія Магун і Леся Гой. Три членки відзначені за 50-літнє членство в СУА – Марія Савицька, Наталія Мітрінга і Лідія Магун.

Голова Відділу Л. Магун вручила відзнаку М. Савицькій, Н. Мітрінга з поважних причин була відсутня на сходинах. Заступниця голови Леся Барабаш від Управи і членок подарувала нагородженим китиці квітів, і всі заспівали “Многая літа”.

Щоб допомогти зліквідувати фінансові труднощі журналу “Наше Життя”, Відділ з нагоди Конвенції склав на Пресовий Фонд журналу 500 дол.

Голова подякувала всім за співпрацю і закрила сходи, дякуючи Всевишньому за допомогу у довголітній праці Відділу, а присутні членки при каві і солодошах, приготовлених працелюбною господарською референткою Іреною Старосольською, раділи, що спільними зусиллями можуть допомагати людям, які потерпають від фінансової кризи в Україні.

Лідія Магун, Почесна членка СУА.

*Урочисте святкування 12-го Відділу СУА у Клівленді.
Перший ряд, ліворуч (сидять): К. Немира, Н. Винярьська, Н. Дейчаківська, Д. Городиська,
Д. Федорів, Л. Вирста. Другий ряд, ліворуч (стоять): Д. Семків, Л. Мудра, І. Котлевич,
Н. М'яка, Л. Дармохвал, П. Крутиголова, Л. Базарко, О. Оленчук, Д. Войтина, М. Дробнякович,
Л. Грайф, М. Василина, С. Хома.*

35 РОКІВ 12-У ВІДДІЛУ СУА ім. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ у КЛІВЛЕНДІ

35 років ... А цим жінкам – працелюбним, жертвовним, які частку свого життя віддають своїй незабутній Україні – вік поміняв тільки колір волосся.

22 вересня у залі церкви Покрови Пресвятої Богородиці у Пармі відбулись урочистості. Близько 200 запрошених співвітчизників прийшли розділити нашу радість, послухати концерт. Комітет святкування продумав все до дрібниць. Жовто-багряна квітка для кожної членки Відділу, цікава концертна програма на честь 160-річчя від дня народження корифея української клясичної музики Миколи Лисенка.

У залі викладено альбоми з фотографіями, де відображене життя і діяльність Відділу: пікніки, різдвяні базари, мистецькі виставки, а також щомісячні сходини. Альбоми зберігає і оформляє Неля Винярьська.

Святкування відкрила голова Відділу Дарія Федорів, яка у своїй доповіді висвітлила досягнення Відділу за 35 років. Потім слово перейшло до голови Округи Іванни Шкарупи. Вона привітала союзянок, прочитала привітання від голови СУА Ірини Куровицької та вручила Почесну грамоту Відділові на честь свята.

Союзянки, підтримуючи традицію, запалили свічник. Першу свічку запалила Лідія Вирста, заступниця голови Відділу, зі словами: “Нехай горить у пам’ять 35-літньої праці відданих і невтомних членок 12-го Відділу СУА ім. Олени Пчїлки”.

Другу свічку запалила колишня голова Відділу, тепер референтка стипендій, Надія Дейчаківська зі словами: “На світлу пам’ять покійних членок: – Варки Тимків, Лесі Кусяки, Наталки Сахно-Нуман, Марії Федак, Марії Течар і Катерини Мураль”.

Третю свічку запалила колишня голова Відділу Патриція Крутиголова, тепер виховна референтка, зі словами: “На світле майбутнє Союзу Українок Америки, щоб збагатилися новим членством, новим баченням наших завдань у ХХІ ст. Поможі нам, Боже”.

ВІДИЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ

ОЛЬГА ДЕНИСЕНКО-ПРЕЙС

14 червня ц. р. покинула цей світ довголітня членка 89-го Відділу ім. Лесі Українки в Кергонксоні Ольга Денисенко-Прейс, яка гідно пройшла важкий шлях свого життя. Народилася Ольга 11 липня 1923 р. в місті Кременчук на Полтавщині. Тут здобула освіту. За часів воєнної хуртовини покинула рідну землю. Вже одружена з іконописцем Іваном Денисенком перебувала в Луцьку, Львові і Відні. Емігрувала разом з родиною до Аргентини. У місті Буенос-Айресі працювала в українській громаді при церкві св. Покрови, допомагала старшим людям, належала до Товариства “Сокіл”. Приїхавши до Америки, оселилися в Дітройті, згодом – в Клівленді. Ольга відразу включилася в громадське життя. Стала членкою СУА від 1962 р. Була секретаркою Округи (1963-65), делегаткою на Конвенції СУА, імпрезовою референткою хору “Трембіта”, секретаркою хору “Дніпро” в Клівленді.

З приїздом до Кергонксону, Н.-Й. стала членкою 89-го Відділу СУА ім. Лесі Українки і довголітньою пресовою референткою. 1983 р. як делегатка брала участь у Конференції пресових і організаційних референток у Філядельфії. Була делегаткою на Окружному з’їзді в Нью-Йорку. Співала в хорі “Золотий гомін”. Знаходила час бути секретаркою “Самопомочі” в Кергонксоні.

З великим жалем і смутком українська громада і союзнянки прощали свою подругу Олю.

Від громади і союзнянок прощала Олю культурно-освітня референтка д-р Стефанія Барановська. Після похоронних відправ спочила Оля на цвинтарі св Андрія Первозданного у Бавнд-Бруку, Н.-Дж.

Складаємо щирі співчуття чоловікові маестрові Іванові та родині.

Пресова референтка Михайлина Баран.

Цікаву, змістовну доповідь про життя і діяльність композитора Миколи Лисенка підготувала засновниця Відділу і його перша голова Дарія Городиська. А вже після цього присутніх зачарували артисти. Концертну програму вела Катерина Немира, – культурно-мистецька референтка Відділу (на наших сходах вона часто розказує про видатних людей в Україні). На сцені виступали професійні мистці – тенор Василь Матвіїв, сопрано Мирослава Кука, піяністи Наталія Боечко і Оксана Криштальська, скрипалька Марта Малюца та аматори – молодий квартет “Троянда” з Парми.

У свічнику догорають свічки. Дві години пролетіли і настав час повертатися додому. Перед закінченням концерту всі присутні членки Відділу піднялися на сцену і разом з артистами проспівали “Боже великий єдиний”.

На згадку учасницям свята і для архіву Відділу була зроблена фотографія. У залі ще довго не замовкали голоси. Захід вдався на славу і з добрим прибутком, який заплановано передати для допомоги людям похилого віку і “Бабусям”.

Дарія Семків-Марціновська, пресова референтка 12-го Відділу СУА.

ПАМ'ЯТІ ЛЮБИ-ЗІРКИ ГАЛІВ

8 липня ц. р. відійшла у вічність Зірка Галів.

Під час похоронних відправ у невимовному смутку прощалися з нею родина, друзі, членки Союзу Українок Америки і члени організацій та установ, де працювала Зірка та її чоловік Микола Галів. Прочитали зворушливі листи співчуття з України.

Не часто бувають такі багатолюдні похорони з почуттям непоправної втрати. Кожний хотів торкнутися труни покійної, бо за життя Зірка Галів торкнулася не одного своєю лагідністю, бажанням допомогти, приязністю.

Народилася Зірка 19 березня 1933 р. в містечку Зборові на Тернопільщині в родині Осипа і Анни Маланчуків. Разом з родичами і братом в хуртовині Другої світової війни подалися на Захід і опинилися у переселенчому таборі в Зальцбурзі, Австрії, де Зірка вчилася в українській гімназії. 1949 р. родина емігрувала до Нью-Йорку, де Зірка продовжувала навчання в школі “Сувард-Парк”, а згодом в Гантерівському Коледжі на відділі гуманітарних наук.

У 50-60 рр. в українському “давнтавні” Нью-Йорку вирувало життя невсипущою енергією новопоселенців, яким після довгих років скитання і непевности відкрилися можливості вільного стабільного розвою. Для Зірки це були важкі роки, повні обов'язків і смутку, адже померла її мати, осиротивши четверо дітей, з яких вона була найстаршою.

Знайомі з того часу згадують Зірку, як віддану дочку і сестру, що старалася перебрати на себе відповідальність матері. Згадують її як пластунку ст. пл. Куреня “Лісові мавки”, юнацьку виховницю, ідейну молоду жінку, що дорожила українськими звичаями і прагнула їх прищепити іншим.

1962 р. Зірка одружилася з Миколою Галівим у церкві св. Юра і молоде подружжя згодом тішилося двійкою дітей – Лесею і Орестом. Відтоді відданість родині, виховання дітей та підтримка чоловіка в його громадській діяльності повністю охопили її життя.

Незважаючи на родинні обов'язки, Зірка знаходила час і для громадської діяльності, ставши однією із засновниць 83-го Відділу Союзу Українок Америки. Завжди була активною, не шкодувала праці для організації, її завжди вибирали до Управи Відділу. Зірка вважала, що однією із головних цілей СУА є виховання національно свідомого молодого покоління. Брала також участь у житті інших громадських організацій, де працював її чоловік – знаний громадський діяч і довголітній редактор журналу “Патріярхат”.

Зірка Галів працювала в компанії “Американ Експрес (American Express), а згодом 23 роки у правничій фірмі “Джексон” (Jackson Lewis and Co.), звідкіля і відійшла на пенсію. Дозвілля дало їй нагоду розширити своє зацікавлення Українським Музеєм в Нью-Йорку, де вона стала добровольцем в адміністрації Музею.

Подружжя Галівих щедро жертвували на добродійні цілі, зокрема на підтримку школи і церкви св. Юра в Нью-Йорку, Українське Патріярхальне Товариство, У. М. у Нью-Йорку, СУА, Гарвардський Український Інститут, а в Україні – Києво-Могилянську Академію та Українську Греко-Католицьку церкву.

Це лише начерк багатогранного життя Зірки Галів. Притаманні їй доброта, скромність і обов'язковість – ось ті прикмети, які пам'ятатимуть завжди. Глибоко віруюча, вона раділа успіхам і вболівала з невдач нашої Церкви. Любов до Бога поєднувала з любов'ю до родини, народу, до кожного зосібна.

Для нас, друзів, які зазнали її щирого серця, гостинності і ніжності, смерть Зірки Галів особливо важка втрата. Зірка назавжди залишиться світлим спогадом у наших серцях.

Висловлюємо сердечні співчуття родині – чоловікові Миколі Галіву, дочці Лесі Карні з чоловіком Томою та онуком Петром, синові Орестові з дружиною Ларисою та сестрам Оксані Маланчук та Осипі Шавай з чоловіком Християном.

Управа і членки 83-го Відділу СУА, Н.-Й.

ДОБРОДІЙСТВО

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

ПОЖЕРТВИ У ВЕРЕСНІ 2002 р.

1,000 дол. – Андрій і Ребека Васинчуки (74); **973. 38 дол.** – Мирон Б. Кравчук (through United Way) (98); **880 дол.** – 83-ій Відділ СУА; **500 дол.** – Любослава Шандра (74); **450 дол.** – д-р Олександр Клос; **310 дол.** – Іван і Анна Поручинські (98); **250 дол.** – Віра Еліашевська (74), Володимира Мацюрак (74); Ірина Попович (74), д-р Юрій Харук (74); **230 дол.** – Марія Данилів (43); **220 дол.** – Suzanne T. McBride (74), 78-ий Відділ СУА; **200 дол.** – Аскольд Мельничук (24), Порфірій і Тамара Панкевичі (65); **120 дол.** – Ігор Руденський (33); **110 дол.** – Меланія Кузьма (106), Віра Троян (126), 65-ий Відділ СУА; **100 дол.** – Данило і Люба Більовщукі (4); **105 дол.** – 74-ий Відділ СУА; **41 дол.** – Христина Бішко-Вілларта (118); **25 дол.** – John & Doreen Rudan (86); **21 дол.** – Рената Бігун (107).

У ПАМ'ЯТЬ

У світлу пам'ять **бл. п. Іванни Коць** складаю **25 дол.** на стипендійну акцію СУА Чоловікові Мар'янові висловлюю глибокі співчуття.

Ольга Магоцька.

У пам'ять **бл. п. Зірки Галів** складаю **25 дол.** сиротам в Україні. Чоловікові Миколі висловлюю щирі співчуття.

Ольга Магоцька.

У пам'ять **бл. п. Юрія Гіліцінського** складаю **50 дол.** на стипендійну акцію СУА через 90-ий Відділ СУА.

Ірина Бойко-Паар.

ПОДЯКА

Щиро дякую Данилові і Любі Більовщукам за співчуття і пожертву на стипендійну акцію СУА у пам'ять мого батька **д-ра Теодосія Самотулки.**

З вдячності складаю також на цю ціль **100 дол.**

Ока Грицак.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА
М. Оріся Яцусь, скарбник комісії стипендій СУА

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ “НАШЕ ЖИТТЯ”

ПОЖЕРТВИ У ВЕРЕСНІ 2002 р.

400 дол. – Округа Нова Англія.

Замість квітів на свіжу могилу **св. п. Микити Остащука**, чоловіка членки 49-го Відділу СУА у Боффало, Н.-Й., Василю Остащук, на Пресовий Фонд журналу склали **240 дол.:** **30 дол.** – Уляна Лоза, **по 20 дол.** – Анна Поліщук, Оля Чмола, Ореста Перейма; **по 10 дол.** – Ліда Стасюк, Анна Мельник, Єва Ковпало, Оксана Салдит, Богуслава Лонг, Анна Седлярчук, Стефанія Осадца; **по 5 дол.** – Анна Артимович, Анастасія Пугач, Ярослава Борачок, Н.Н.

Посестрі Василю висловлюємо щирі співчуття.

Членки і Управа 49-го Відділу СУА
(голова Відділу Уляна Лоза).

Пожертви збрала Анна Мельник.

У світлу пам'ять **бл. п. Юрія Кінаха** складаємо **50 дол.** на Пресовий Фонд журналу.

Родині висловлюємо щирі співчуття.

Л. і Б. Чудовські.

У пам'ять **бл. п. Іванни Коць** складаю **25 дол.** на Пресовий Фонд журналу. Родині висловлюю щирі співчуття.

Іванна Ратич.

У пам'ять **бл. п. Аркадія Саламахи**, сина нашої членки, складаємо **230 дол.** на Пресовий Фонд журналу: **50 дол.** – Меланія Банах; **по 25 дол.** – 86-ий Відділ СУА, Ольга Тритяк, Таїса Турянська.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Адміністратор-бухгалтер журналу

М. Оріся Яцусь.

ФОНД СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ СУА

ПОЖЕРТВИ У ВЕРЕСНІ

Зі спадку Любомири і Михайла Пежанських на потреби Суспільної Опіки СУА отримали **1,018.34 дол.**

Замість квітів у пам'ять бл. п. Галини Царинник склали: 100 дол. – Окружна Управа Філядельфії, по 25 дол. – Стефанія Вочок, Віра Кліш; 10 дол. – Христина Іжак. Разом 160 дол.

У першу річницю смерти мого чоловіка Олекси складаю 20 дол. сиротам в Україні (через 47-ий Відділ СУА).
Анна Матіїв.

У світлу пам'ять Марії Куземської для сиріт в Україні склали (через 47-ий Відділ СУА у Філядельфії): 250 дол. – родина, по 100 дол. – д-р Лев та Ірена Кушнірі, Омелян і Марійка Гельбіки, Нестор і Ніна Шусті, Maurice і Оксана Gress; 75 дол. – Андрій та Христія Тершаківці; по 50 дол. – Ukrainian Cultural Society of Luzerne County, д-р Юрій і Марія Чатирки, д-р Михайло і Галя Паламарі, Богдан і Христина Турчинюки, Сидір і Євгенія Новаківські, д-р Юрій і д-р Стефанія Бережницькі, Рома і Роман Когут, Андрій Федорів, Люба Процик; по 40 дол. – Joseph and Teresa Pagoda and Friends, Леонід і Йоанна Карпиничі; по 25 дол. – Борис і Христина Прокоповичі, Юрій і Міка Тарасюки, Ігор і Люба Паки, Мирон і Слава Біласи, Юрій Данилів, Юрій і Марта Кордуби, Євген і Лідія Маркови, Омелян Ортинський; по 20 дол. – Михайло і Роксоляна Луцеви, Володимир і Звеня Романіві, Михайло Ковальчин; по 10 дол. – Гаролд і Стефанія Pettong, Гелена Ортинська, Joan Pricskett, Carol Wallo. Разом 1,555 дол.

Подружжя Іванна і Теофіл Кулики у пам'ять бл. п. Ірени Яворської-Дивосир склали сиротам в Україні 100 дол.

У пам'ять бл. п. Розалії Дороти "Бабусям" в Україні (через 70-ий Відділ СУА) склали 50 дол.
Марія Бакалець,
референтка суспільної опіки Відділу.

Замість квітів на могилу св. п. Ольги Маланчук на допомогу "Бабусям" в Україні склали: по 100 дол. – Леся і Юрій Мацьківи; по 50 дол. – Володимир і Теодозія Гарасевичі; 30 дол. – Ремус і Леся Ляджоя; по 25 дол. – Юрій і Христина Гури, Петро і Марія Кондрати, Мстислав і Марія Корецькі, Любомир і Надія Лучанки; по 20 дол. – Степан і Анна Яреми, Наталія Мацьків, Наталя і Тома Пачели, Андрій і Галина Стахнів. Разом 460 дол.

ФОНД ЧОРНОБИЛЯ СУА

З нагоди 50-ліття 47-го Відділу СУА "Світличка" під проводом 120-го Відділу СУА посилає щиросердний привіт та складає 500 дол. на

Фонд Чорнобиля СУА.

Дора Сторожинська, секретарка.

Замість квітів на могилу протоієрея Григорія Крамаренка складаємо 150 дол. на Фонд Чорнобиля СУА (через 1-ий Відділ СУА).

Ярослав Дармограй з родиною.

Замість квітів на могилу бл.п. Ірини Дармограй-Мойсейович складаю 50 дол. на Фонд Чорнобиля СУА.
D. Jeffer.

У пам'ять бл. п. Олени Харамбури на допомогу дітям Чорнобиля склали: 50 дол. – Марія Кульба; 25 дол. – Raymond I. Bachman; по 20 дол. – Віра Пестик, Стефан і Анна Окрепкі. Разом 115 дол.

Дора Сторожинська,
референтка суспільної опіки.

МОЛОКЕ І БУЛОЧКА НАЙМОЛОДШИМ ШКОЛЯРАМ УКРАЇНИ

Управа і члени Товариства "Самопоміч" у Пассейку, Н. Дж. склали 100 дол. на сніданки школярам України.

10 лютого ц. р. в Балтиморі відійшла у вічність бл. п. Марія-Доня Котик з дому Ганас. У її пам'ять родина, приятелі і знайомі замість квітів на могилу склали 1,080 дол. на сніданки наймолодшим школярам України: по 100 дол. – Ніна Калиновська-Платт, Таїса та Іван Коржі, Христія і Мирослав Лисобеї; по 50 дол. – Ірина Яворська, Ліда Марковська, Оксана і Василь Палійчуки, Микола Ласійчук; 30 дол. – Юрій Подоляк; по 25 дол. – Марія і Василь Будки, Оксана і Микола Коропецькі, Марійка і Орест Поліщуки, Олег Бендюк, Люба і Роман Книші, Гертруда Подоляк, Марійка і Роберт Уляновичі, Дарія Коструб'як, Ліда і Андрій Лемішки; по 20 дол. – Анна Поліщук, Ганна Самутин, Ганна і Степан Чорні, Аня і Віктор Григоровичі, Люба і Андрій Чернодольські, Людмила Хай, Ольга Сушко, Стефанія Татчин, Ольга і Василь Коржі, Ірена і Зеновій Вацлавові Андрій Марк, Террі і Гліб Гаюки; 15 дол. – Зірка і Орест Ганаси; по 10 дол. – Ліда Чумак, Михайло Вацлавів, Юрій Вацлавів, Леся Івахів, Адріан Поліщук, Стефанія і Стефан Поліщуки, Н.Н.

59-ий Відділ СУА в Балтиморі.

In support of UNWLA's "Milk and Roll" program, we are donating \$593,97.

Ulana Tyshynsky,
Treasurer B. 51 in Milwaukee.

У світлу пам'ять д-ра Степана Вороха 90-ий Відділ СУА склав 25 дол. на сніданки школярам України.

У світлу пам'ять Марії Куземської на сніданки школярам України (через 43-ій Відділ СУА) склали: 250 дол. – родина; 100 дол. – Володимира Баслядинська; по 50 дол. – Євген і Стефанія Зиблікевичі, Євген і Оксана Фаріони; по 30 дол. – Округна Управа СУА Філядельфії, д-р Юліян і Мирослава Павлишини; по 25 дол. – Христина Дольницька, Аня Фат, Генрі і Слава Галаваї, Олег і Реня Цюки, Роман і Марійка Цигани, Євген і Анізія Гілі, Юрій і Маруся Літинські, Осип і Надія Німиловичі, Петро та Ірина Шотурми, Ольга Бугай; по 20 дол. – Маркіян і Люба Онуферки, Галя Козак, Ігор Чижович; по 10 дол. – Григорій Давид, Ярослав Волошук, Н.Н.; по 5 дол. – Др. John Adams, Марта Морачевська. Разом 860 дол.

Олена Карпинич, дочка.

Підтримуючи програму сніданків наймолодшим школярам України, 49-ий Відділ СУА у Боффало склав 100 дол.

Уляна Лоза, голова Відділу.

У пам'ять бл. п. Євгенії Бобиляк, сестри моєї товаришки Олени Бобиляк, складаю 30 дол. на сніданки школярам України. Родині висловлюю глибокі співчуття.

Володимира Теслюк.

Замість квітів на могилу бл. п. Миколи Сухарчука на сніданки дітям України 50 дол. (через 33-ій Відділ СУА) склали Розалія і Григорій Головки.

Замість квітів на могилу бл. п. Миколи Сухарчука на сніданки дітям в Україні 50 дол. (через 33-ій Відділ СУА) склала дочка Марія Почтар.

Замість квітів на могилу бл. п. Віри Назар на молоко і булочку наймолодшим школярам України 25 дол. склала (через 90-ий Відділ СУА) Ярослава Жеребецька.

На сніданки наймолодшим школярам України 100 дол. (через 83-ій Відділ СУА) склав Борис Галаган.

На програму СУА “Молоко і булочка наймолодшим школярам України” Управа Нової Англії СУА склала 200 дол.

Валентина Чудовська, секретар.

З нагоди відзначення 50-літнього ювілею 47-го Відділу СУА в Рочестері на сніданки дітям в Україні склали 250 дол.

Дора Сторожинська, секретар.

На “Молоко і булочку наймолодшим школярам України” склали по 25 дол. – Люба і Орест Бойко, Наталія Буняк, Марія Українська; 20 дол. – Уляна Тимкевич; 10 дол. – Наталія Змій.

Родині висловлюємо глибокі співчуття.

86-ий Відділ СУА, Ньюарк.

ЗБІРКА ДОНБАС-ЛЬВІВ

ПОЖЕРТВИ У ВЕРЕСНІ

127-ий Відділ СУА в Нью-Йорку 110 дол.; Теодосій і Ольга Зазулі – 100 дол.; Марта і Андрій Бачинські – 50 дол.; голова Округної Управи Філядельфії Стефанія Вовчак – 25 дол.; 100-ий Відділ СУА в Елізабет-Картерет – 225 дол.; Лідія Мартинець – 50 дол.; Христя і Юрій Навроцькі – 50 дол.; Mike Maskin (San Diego, CA) – 500 дол.; 21-ий Відділ в Брукліні, Н.-Й. – 500 дол.; 34-ий Відділ СУА в Коговз, Н.-Й. – 521 дол.; 49-ий Відділ СУА в Боффало, Н.-Й. – 100 дол.; 107-ий Відділ СУА в Сан Гозе, КА. – 1,080 дол.; 92-ий Відділ СУА у Менвіл, Н.-Дж. – 1,323 дол.; 83-ій Відділ СУА в Н.-Й. – 1,500 дол.; 33-ій Відділ СУА в Пармі – 442 дол.; 24-ий Відділ СУА в Елізабет – 1,162 дол.; 111-ий Відділ СУА в Лос Анджелес – 1,290 дол.; Марія Боднар – 100 дол.; Соня Боднар – 50 дол.; 26-ий Відділ СУА в Гемтремк – 115 дол. Разом у вересні склали 9,293 дол.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Романна Кекіш, скарбник

Варка Бачинська, референтка суспільної опіки
Головної Управи СУА.

ФОНД СУА ім. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ

З нагоди 50-літнього ювілею Івана і Анни Гомиків складаємо 50 дол. на Фонд СУА ім. Олени Лотоцької. Ювілярам бажаємо щастя і здоров'я на багаті літа.

Ярослава і Василь Ковачі.

Замість квітів у пам'ять бл. п. Галини Царинник на Фонд СУА ім. Олени Лотоцької склали: 50 дол. – Наталія Даниленко, 20 дол. – Олена Шиприкевич і 10 дол. – Н.Н.

Округа СУА Нової Англії склала 100 дол.

Замість квітів на Фонд Репрезентації СУА у св. п. Олі Яримович 100 дол. склали Дарія і Ігор Витвицькі.

Замість квітів у пам'ять бл. п. Олі Яримович 50 дол. на Фонд Репрезентації СУА складають Ірина і Ярослав Куровицькі.

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Серпень 2002 р.

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На Меморіальний Фонд ім. Ірени Моцюк склали: **150 дол.** – Зенон Масний; **100 дол.** – Тит і Софія Геврики; **50 дол.** – Мирослав Лабунька; **25 дол.** – Богдан і Марія Полянські.

На Меморіальний Фонд ім. Атанаса і Евстахії Мілянничів **50 дол.** склала **Мотря Міляннич.**

ДАТКИ

2,411.25 дол. – зі спадку Михайла Кучера; **190 дол.** – Олександр і Софія Скопи; **по 100 дол.** – Ірена Охримович, Надія Микетей, Марія Андрейко, д-р Мирослав Сенкус; **по 50 дол.** – Анна Гбур, Роман Ференцевич; **по 40 дол.** – Григорій Маїк, Юрій і Оксана Мельниковичі; **по 30 дол.** – Іва Лісікевич, Модест і Лідія Артиміви, Андрій і Лідія Закревські; **по 25 дол.** – Василь і Ольга Тисаки, Константин Копачинський; **по 20 дол.** – Константин Лешук, Марія Оленська, Андрій Рудик, Мирослава Глушок, Богдан Околита, Марія Харина, Lawrence Smolin; **15 дол.** – Ольга Савчук; **по 10 дол.** – Іван Наливаний, Ірена Гунзе, Михайло Тренза; **5 дол.** – Михайло Сеньків; **2 дол.** – З. Баран;

БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

По 1,000 дол. – Осип Левицький (Pfizer Foundation), Володимир Була (Boeing Gift Matching Program), Орест і Дарія Темницькі; **500 дол.** – Антін Мулик; **250 дол.** – Зенон Масний; **200 дол.** – Іван Р. Стецура; **100 дол.** – Віра Мацелюх; **50 дол.** – Ігор Стецько; **20 дол.** – Теодор Марчівський.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА БУДОВУ МУЗЕЮ

У пам'ять бл. п. **Софії Рожанковської** склали: **100 дол.** – Віктор і Ірена Герлинські; **75 дол.** – Тит і Софія Геврики; **по 50 дол.** – Роман і Аврелія Граби, Юрій і Христина Гури.

У пам'ять моєї дружини, бл. п. **Татяни Кохан** складаю **500 дол.** Д-р **Іван Кохан.**

У пам'ять нашої братової бл. п. **Мальвіни Коропей** складаємо **по 50 дол.**

Уляна і Ніна Коропей з родинами.

У пам'ять бл. п. д-ра **Миколи Дейчаківського** склали: **по 1,000 дол.** – д-р Юрій і Ірена

Дейчаківські, д-р Стефан і Тамара Тимківи; **200 дол.** – Стефан і Емілія Воляники; **150 дол.** – Богдан і Мирослава Бурачинські; **по 100 дол.** – Стефанія Гурко, д-р Андрій і Христина Жури, Маріян і Лідія Вирсти, д-р Дмитро Фаріон, д-р Ася Школьник, Надія Шкільник, Тетяна Сілецька, Христя Соневицька, Дарія Городиська і сини, д-р Степан і Ольга Дудяки; **75 дол.** – Staff of Brecksville Library; **по 50 дол.** – Олег і Наталія Махлаї, Іванна Чайка, Борис і Любов Жури, Лев і Арета Кульчицькі, Ірина Кашубинська, д-р Богдан Купчак, Ілля і д-р Дарія Войтини, Ярема і Христина Раковські, Стефанія Хома, Нестор і Анізія Шусті, Лев і Галина Голубці, Юрій і Мира Оришкевичі, д-р Ігор і Ірина Махлаї, Микола і Дзвінка Голяни, Петро і Дарія Басалики, д-р Сергій і Неонілія Винярські, Зенон і Дозя Кріслаті, д-р Мирон і Марта Боднарі, Тарас і Катерина Шмагали, Люба Боднар, д-р Богдан і Христина Піхурки, д-р Ігор і Марта Воевідки, Марія Гірняк, Нестор і Марта Базарки; **по 30 дол.** – родина Стецурів, Mitchell & Dianne Kruszynski; **по 25 дол.** – Audrey E. Strong, Joseph & Anne Fifolt, Роман і Марта Кассараби, Михайло Світлик, Іванна Шкарупа, д-р Гліб і Люба Мойсеєнки, Іван і Галина Норки, Михайло і Оріся Савчаки, родина Малюц, Юрій і Дарія Федоріві, Василь і Віра Ліщинецькі, Zenovia Choma & Norman Thompson, Kathryn Wilmer, Friends of Brecksville Library; **по 20 дол.** – Bill & Roma Murmann, Ron & Mary Jane Getts, Lesia Greil, Donald & Eleanor Bryszacz, Богдан і Марта Ковчі, Михайло і Люба Дармохвали, Михайло Ковалисько, Марта Кравс; **10 дол.** – Володимир і Патриція Крутиголови.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА ПОТРЕБИ МУЗЕЮ

У пам'ять бл. п. **Зірки Галів** складаємо **75 дол.** **Роман і Альда Капареллі-Матківські.**

У пам'ять бл. п. **Зірки Галів** складаю **100 дол.** **Ніна Ільницька.**

У пам'ять бл. п. **Зірки Галів** складаю **100 дол.** **Ярослава Білик.**

У пам'ять бл. п. **Володимира Боднара** складаємо **25 дол.**

Іван і Галина Норки.

Продовження на стор. 36.

Тарас ШЕВЧЕНКО

ОЙ ДІБРОВО – ТЕМНИЙ ГАЮ!

Ой діброво – темний гаю!
Тебе одягає
тричі на рік ... Багатого
собі батька маєш.

Раз укриє тебе рясно
зеленим покровом, –
аж сам собі дивується
на свою діброву ...

Надивившись на доненьку
любую, молодую,
возьме її та й огорне
в ризу золотую

і сповіє дорогою
білою габою, –
та й спать ляже, втомившись,
турботою такою.

Христина БІЛОУС

І знову за вікнами осінь крилата,
Шепочеться листя із нашою хатою ...
А привиди босі в холодних туманах
Сидять і на когось готують замах.

По небі літають насуплені хмари,
І місяць навкруг розсипає чари.
У кожного є невідкладна справа –
На зиму чекає замислена гава.

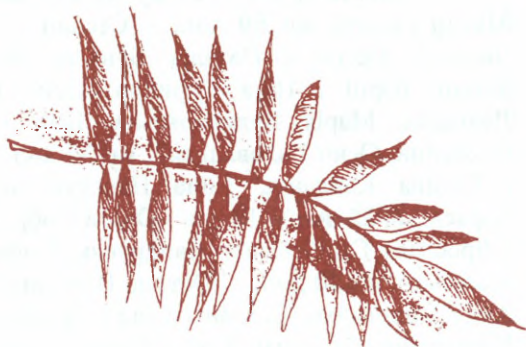
Витинанка Христини Білоус.

Галина КИРПА

ХОЛОДНА НІЧ

Хлющать дощі – і тут, і вдалині.
Громи стоять, як вартові, над ними.
Щовечора лягає спати ніч
Під мокрими кущами горобини.

На неї блима чорним оком птах,
Немовби то не око, а безодня,
І зайчик іспросоння запитав:
– Ти, мабуть, змерзла,
що така холодна?

ЩОСЬ ЗАЦВІТЕ

Ще не було снігів. Ще тільки вітер
В саду останнє яблучко гойдав.
А прилетів горобчик і про квіти
Своїм горобенятам заспівав:

“Вже аніде ні айстрочки немає,
Немає чорнобривця і гвоздики.
Та скоро зацвіте щось, я не знаю,
Щось дуже-дуже біле і велике.

Цвістиме день, цвістиме два, аж поки ...
Аж поки скільки хоч не нацвітеться ...”
Лоскоче вітер яблучко за боки –
Воно впаде і долі засміється.

Рис. Оляни Руги.

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Продовження зі стор. 33.

Вересень 2002

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На Меморіальний Фонд ім. Ірени Моцюк склали: **по 1,000 дол.** – Ігор і Дарія Залуцькі, David & Natalia Baron; **100 дол.** – д-р Роман і Анна Алиськевичі.

На Меморіальний Фонд ім. Зенона Снилика **100 дол.** склали д-р Роман і Анна Алиськевичі.

ДАТКИ

1,000 дол. – Андрій Ганкевич; **по 250 дол.** – Дарія Байко, Ольга Рогозинська, Harold & Adriana Malone; **по 100 дол.** – Володимир і Катря Воловодюки, Василь Сосяк, Мирон і Ольга Гнатейки, проф. Тарас і Ольга Гунчаки, Ярослав і Катря Червоняки, д-р Андрій і Татьяна Тершаківці, Марія Тершаковець і Роман Гавриляк, Тамара Тершаковець, Ненсі Тарас; **по 50 дол.** – Ярослав і Марія Томоруги, д-р Ігор і Олена Терлецькі, Павло і Марія Червоняки; **40 дол.** – Ольга Кузьмович; **25 дол.** – William & Doris Chirash; **по 20 дол.** – Левко Майстренко, Оксана Радиш, Ольга Керницька; **по 10 дол.** – Євген і Анісія Гілі, Іван Купіна, Славко і Надія Новицькі.

БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

2,000 дол. – СУА – Округа Філадельфія; **1,200 дол.** – Мирон Гнатейко (BD Matching Gift Program); **500 дол.** – Ольга Лешук; **по 100 дол.** – Іван Макар, Євген Шафран; **10 дол.** – Ярослав і Катря Червоняки.

З НАГОДИ

З нагоди відзначення 80-их уродин нашої мами, бабуні і прабабуні Ярослави Стасюк, замість подарунків складаємо на Будівельний Фонд УМ: **500 дол.** – Meridian Partners LLC; **по 150 дол.** – Олександр і Лідія Пясецькі, д-р Дамян і Рената Гандзії, Дарія Мудра; **по 100 дол.** – Леонард і Христина Бонакорси, Олег і Оксана Лопатинські, Мілтон Сомкайло, д-р Ярослав і Олександра Гандзії, Юрій і Ірена Купчинські, Петро і Оксана Пясецькі, Роман і Соня Плятоші, Андрій і Олександра Лопатинські, Emily Midera, Dr. Ghassan & Ihuva Chehade; **по 80 дол.** – Дмитро і Осипа Федковські, Роман і Анна Федковські; **75 дол.** – Григорій і Христина Пясецькі; **по 50 дол.** – Ніна Пясецька, Марія Сеньків, Богдан і Уршуля Шимали,

Ігор і Джоун Харішаки, Ксеня Пясецька, Andrew & Nancy Midera.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА БУДОВУ МУЗЕЮ

У пам'ять бл. п. Ірени Моцюк складаємо **50 дол.** Володимир і Лідія Магуни.

У пам'ять бл. п. д-ра Миколи Дейчаківського склали: **100 дол.** – Марта Коломиєць; **30 дол.** – Dorothy Douglas Tsft; **25 дол.** – Wieslaw & Olga Kosc.

У пам'ять бл. п. Зірки Галів складаємо **100 дол.** Д-р Роман і Анна Алиськевичі.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Віри Мазяр склали: **по 50 дол.** – Степан і Людмила Ладанаї, Петро і Наталія Буняки, Володимир Мазяр, Юрій і Ніна Курилки, Осип і Зінаїда Левицькі, Марія Величковська, Іван і Наталія Олексини, Осип Головацький; **по 30 дол.** – Богдан і Галина Кандюки, Анна Плескун, о. Богдан Карась; **по 25 дол.** – Роман і Ольга Кобрини, Осип і Ярослава Гапії, Надія Мандрусак, Софія і Зюна Мартинці; **по 20 дол.** – Юстина Попович, Василь і Анна Пищимухи, Богдан і Ольга Бродини, Гнат і Кліментина Полюги, Ігор і Ольга Луківи, Володимир і Галина Балабани, Марія Клюфас, Оріся Салаяк, Юхим і Євгенія Харченки; **15 дол.** – Ярослав і Розалія Гавури; **по 10 дол.** – Надія Райш, Стефанія Полегенська, Ярослав Закаляк, о. Нестор Коваль, Степан Палилик, Валентин і Надія Котляріві, Євген і Марія Піддубні, Іван Геба, Василь Пелехатий; **по 5 дол.** – Йосиф і Анна Грицьковяни, Агафія Дідик, Катерина Ковальська, Наталія Гаврилук, Юлія Добош, Стефанія Вишинська.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА ПОТРЕБИ МУЗЕЮ

У пам'ять бл. п. Мілдред Луців складаю **50 дол.** Текля Гусяк.

У пам'ять бл. п. Богдана Певного складаємо **200 дол.** д-р Володимир і Анна Раки.

Через Комітет розбудови в Рочестері, Н.Й.: **1,000 дол.** – Українська Федеральна Кредитова Спілка, Рочестер, Н. Й.; **15 дол.** – Людвик Бах.

Щиро дякуємо за підтримку,

Управа і адміністрація УМ

Продовження в наступному числі.

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНА ГОЛОВА СУА
Анна Кравчук

Ірина Куровицька — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Марія Томоруг
Софія Геврик

Оксана Фаріон

Мотря Воєвідка-Слоневська

Марта Данилюк
Іванна Ганкевич
Христина Ярема
Надія Цвях
Меланія Грибович
Катерина Немира
Марта Богачевська-Хом'як
Ірина Стецьків

РЕФЕРЕНТУРИ

Варка Бачинська
Катерина Івасишин
Марія Пазуняк
Марія Полянська
Ольга Тритяк
Марта Яросевич

— 1-ша заступниця голови
— 2-га заступниця голови для справ організаційних
— 3-тя заступниця голови для справ культури
— 4-та заступниця голови для справ зв'язків
— протоколярна секретарка
— кореспонден. секретарка
— англомовна секретарка
— фінансова секретарка
— скарбник
— для справ преси
— вільний член
— вільний член

— суспільної опіки
— виховна
— музейна
— стипендій
— архівальна
— екології

Ірена Чабан — головний редактор журналу "Наше Життя"
Тамара Стадниченко — редактор англомовної частини журналу

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Наталія Гевко — Дітройт
Христина Хомин-Іжак — Філадельфія
Надія Савчук — Нью-Йорк
Марта Стасюк — Північний Нью-Йорк
Ярослава Мулик — Нью-Джерсі
Іванна Шкарупа — Огайо
Любомира Калін — Чикаго
Зоряна Мишталь — Нова Англія
Маріянна Заяць — Центральний Нью-Йорк
Уляна Глинська — зв'язкова віддалених відділів

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іванна Ратич — голова
Лідія Закревська — член
Надія Шмігель — член
Рената Заяць — заступниця
Христина Мельник — заступниця

Оксана Скипакевич Ксенос — парламентаристка

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENT
Anna Krawczuk

Iryna Kurowyckyj — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Maria Tomorrowg
Sophia Hewryk
Oxana Farion
Motria Voyevodka-Slonievsky
Marta Danyluk
Iwanna Hankewycz
Christina M. Jarema
Melania Hrybowych
Nadia Cwiach
Kateryna Nemyra
Martha Bohachevsky-Chomiak
Irena Stecki

— 1-st Vice President
— 2nd VP — Membership
— 3rd VP — Culture
— 4th VP — Public Relations
— Recording Secretary
— Corresponding Secretary (ukr.)
— Corresponding Secretary (engl.)
— Treasurer
— Financial Secretary
— Press
— Member-at-Large
— Member-at-Large

STANDING COMMITTEES

Barbara Bachynsky
Katherine Iwasyshyn
Maria Pazuniak

Maria Polanskyj
Olga Trytyak
Marta Jarosewicz

— Social Welfare Chairwoman
— Education Chairwomen
— Art/Museum Chairwoman
— Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
— Archives Chairwoman
— Ecology Chairwoman

Ірена Чабан — Editor-in-Chief "Our Life"
Тамара Стадниченко — English editor "Our Life"

REGIONAL COUNCILS

Natalia Hewko — Detroit
Christine Chomyn-Izak — Philadelphia
Nadia Sawczuk — New York City
Martha Stasiuk — New York - North
Jaroslava Mulyk — New Jersey
Iwanna Shkarupa — Ohio
Lubomyra Kalin — Chicago
Zoryana Mishtal — New England
Mary-Ann Zajac — New York - Central
Uljana Hlynsky — Liaison for Branches-at-Large

AUDITING COMMITTEE

Joanna Ratych — Chairwoman
Lidia Zakrewsky — Member
Nadia Shmigel — Member
Renata A. Zajac — Alternate
Christine Melnyk — Alternate

Оксана Скипакевич Ксенос — Parliamentarian

КАНЦЕЛЯРІЯ СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS:

Електронна пошта / e-mail: unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646; Fax: (212) 533-5237

Адміністратор бюро — **Наталія Дума**
Office administrator — **Natalia Duma**

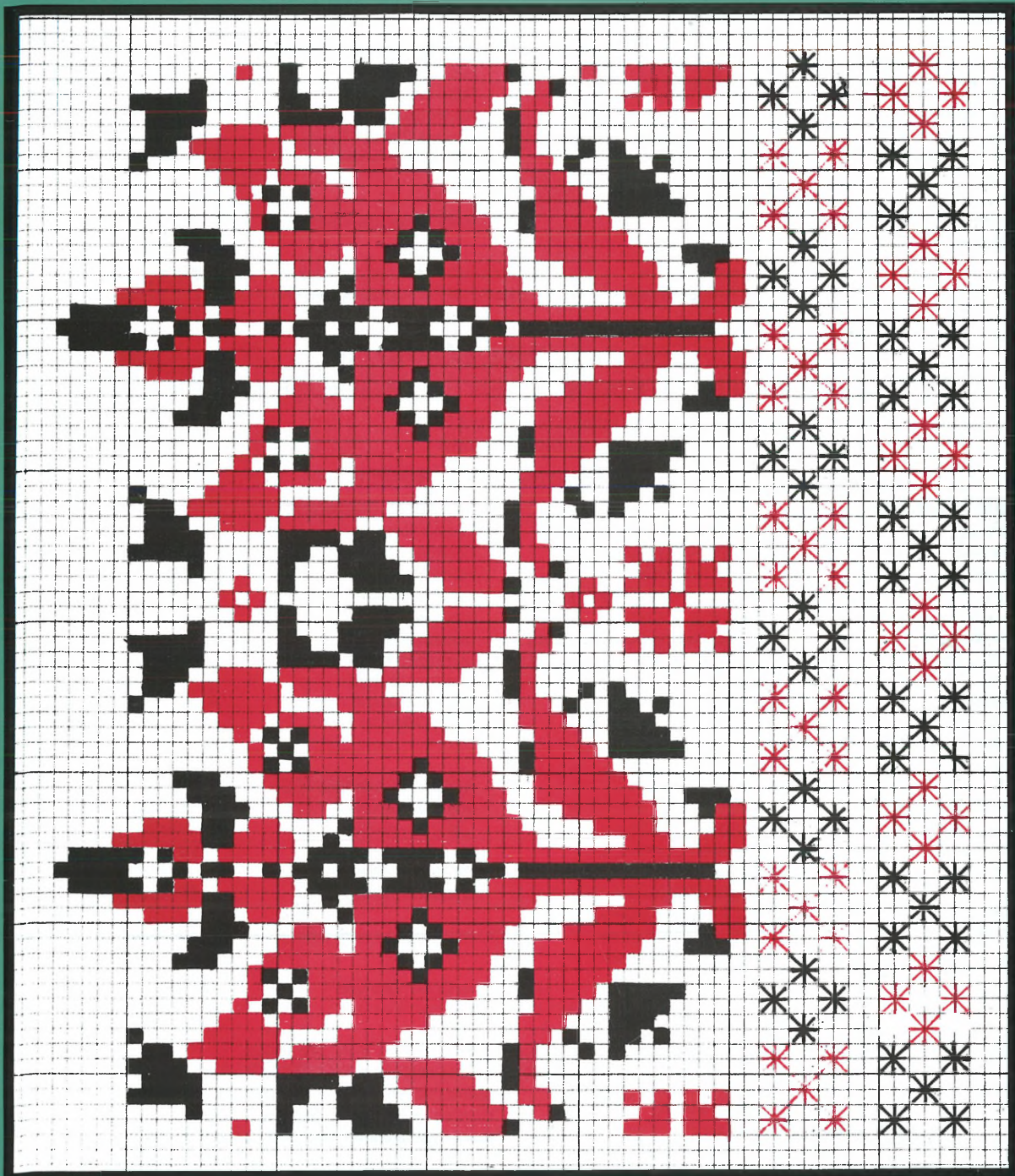
Години урядування: від 10:00 до 4:00 по пол.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530; Fax: (732) 441-9377
Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
(212) 228-0110 Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

**Весільний рушник "букет розмарину". Початок ХХ століття.
Село Лагівці, повіт Томашівський, Підляшшя (тепер Польща).**